

RACIJSINO

List učenika Osnovne škole Mokošica | broj 4 | veljača 2021. | cijena: 15 kuna

TEMA BROJA:
Mobiteli

ŠKOLSKI ŽIVOT:
Skateboarding opet popularan

HRVOJE BENIĆ:
Škola je važna za sve, pa i sportaše

PUT U DUBAI:
Duh prošlosti u gradu budućnosti

IMPRESUM

Izdavač:

OŠ Mokošica, Dubrovnik
Novinarska skupina
Bartola Kašića 20
20236 Mokošica
tel.: 020/456-260

e-adresa:

ravnatelj@os-mokosica.skole.hr

ravnateljica:

dr. sc. Petra Đapić Caput

Glavna urednica:

Dora Škrabo, 7. d

Odgovorna urednica:

Ivana Obradović, prof.

Pomoćnica odgovorne urednice:

Jelena Matković, prof.

Uredništvo:

Antun Asić, Laura Bogdanović, Laura Carević, Domagoj Cesar, Iva Džakula, Emanuela Đuraš, Paula Đurović, Ana Gate, Lana Jurić, Kaja Jurišić, Andela Konjevod, Rebeka Kujundžić, Nika Lujak, Roko Malobabić, Luka Marković, Noemi Mesulić, Tomi Miletić, Lana Obuljen, Jelena Prkačin, Ani Radić, Josipa Rašić, Petra Šanje, Antea Taslak, Nela Treščec, Laura Urljević, Mateo Viočić, Dora Vuinac, Lucija Zokić

Suradnici:

Luka Arapović, Nia Arčanin, Petar Bašica, Antonio Bukvić, Leona Daničić, Petra Divčić, Ana Džakula, Ivana Gavranović, Sara Giunio, Mara Gospić, Ana Grizelj, Tomislav Krajinović, Gabriela Kunica, Ema Lojpur, Lucija Marčinko, Ana Matković, Nea Mesulić, Tarik Mešanović, Luka Miličević, Ammar Mujdžić, Ivana Nenada, Lovro Obradović, Leona Raguž, Petra Serden, Lea Sijerković, Lea Stjepović, Mía Šarić, Sara Šimunović, Nikša Urljević, Nika Vatović, Patrik Večerín, Lorna Zvone, Maris Zvone, Vanja Žile

Naslovnica:

Dora Škrabo, 7. d

Fotostrip:

Leona Daničić, Patrik Večerín, 7. d

Lektura:

Jelena Matković, prof.
Ivana Obradović, prof.

Grafička obrada i tisak:

ALFA-2 d.o.o.
Metohijska 5, Dubrovnik

Dragi naši čitatelji,

i ove smo godine, unatoč dosadnom virusu, marljivo istraživali i pisali te vam predstavljamo četvrti broj Ragusina. U ovom izdanju časopisa glavna su tema mobiteli, kojima smo u velikoj mjeri zaokupljeni. Uz već dobro poznate rubrike, donosimo i neke nove kao što su Tradic&ja te Ljepota i zdravlje. Saznajte nešto više o opet popularnom skateboardingu, zabilježite savjete o sprječavanju maskni i magljenja naočala zbog nošenja maske, otkrijte nove rute za šetnju u našoj okolini. U novom Ragusinu možete se поблиže upoznati s lokalnim župnikom i vjeroučiteljem don Marinkom Šljivićem, s dubrovačkim novinarom Mislavom Čimićem i s poznatim sportašima Hrvojem Benićem i Kristinom Prkačin.

Uživajte u novom broju! Veselimo se vašim komentarima, kritikama i prijedlozima.

Vaša urednica Dora

Uspjesi..... 3

Tema broja - Mobiteli..... 5

Školske vijesti 10

Školski život12

Zbori se u zbornici 18

Roditeljska posla.....24

Tradic&ja26

Eko - Eko30

Cipelice skitalice.....34

Gledam, slušam, čitam 37

Šicabojac.....41

Ljepota i zdravlje.....44

Modni radar46

Kreativni kutak.....48

Uradi sam50

Zabava51

Džudaši peti put prvaci županije

Županijsko natjecanje u džudu za dječake – 1. mjesto

Darko Milutinović, Đivo Milutinović, Luka Bosnić, Niko Bosnić, Bruno Marlais, Antonio Matana, Andrej Vukorep, Marin Perger Milutinović, Ivan Nović, Orlando Bratičević, Ivan Čuić, Šime Buterin, Marko Đanović, Roko Malobabić, Mate Pezo

Županijsko natjecanje u futsalu – 2. mjesto

Antonio Delevski, Dario Perić, Tomislav Prkačin, Kristijan Sentić, Dominik Prkačin, Ivan Vareškić, Ivan Čuić, Marko Đanović, Josip Noković, Orsat Poša, Đivo Dabo, Luka Medić, Mihael Sršen, Marino Stipišić, Roko Mikulandra

Županijsko natjecanje u džudu za djevojčice – 2. mjesto

Ana Gate, Nea Mesulić, Nika Hovorka, Leona Daničić, Leona Niketić, Lana Jurić, Viktorija Bratičević, Matea Franquelli, Ani Radić, Ana Bilić i Paulina Bogetić

Županijsko natjecanje u gimnastici – 3. mjesto

Nela Treščec, Mía Šarić, Klara Miličević, Antea Bobić, Matea Franquelli

Međugradsko natjecanje u futsalu – 3. mjesto (djevojčice)

Nina Balija, Lamija Tumbić, Lucija Kraljević, Sara Đuliman, Marijana Hrnkaš, Mara Letunić, Lucija Gluhak, Paulina Bogetić, Matea Franquelli, Nika Petric, Rea Glavić

Županijsko natjecanje iz Talijanskoga jezika

Iva Dedović (7. c) – 1. mjesto
Stijepo Slade (7. c) – 4. mjesto

Županijsko natjecanje iz Geografije

Ivan Raguž-Lučić (5. c) – 2. mjesto
Matija Luetić (6. c) – 2. mjesto
Ivano Margaretić (8. a) – 4. mjesto

Županijsko natjecanje iz Tehničke kulture

Maketarstvo i modelarstvo:
Ivan Bazdan (5. b) – 1. mjesto
Obrada materijala:
Petar Prkačin (7. b) – 1. mjesto
Strojarske konstrukcije:
Rita Brkić (7. b) – 2. mjesto

Lidrano

Županijska razina
Klara Tikvica (8. b)

Informatičke snage OŠ Mokošica

Županijsko natjecanje iz Informatike

Kategorija Algoritmi:
Ante Kralj (7. d) – 1. mjesto
Karlo Jemin (8. c) – 2. mjesto
Kategorija Digitalne kompetencije:

Matea Karač (5. c) – 3. mjesto
Leonardo Asanović (5. c) – 5. mjesto
Niko Slade (5. c) – 9. mjesto
Jakov Rešetina (6. d) – 7. mjesto

Kategorija Osnove Informatike:
Ante Kralj (7. d) – 2. mjesto
Maroje Goga (7. a) – 3. mjesto
Frančeska Krečak (8. b) – 2. mjesto
Danijel Marić (8. c) – 5. mjesto

Županijsko natjecanje iz Hrvatskoga jezika

Valeria Slade (7. b) – 2. mjesto
Andrea Vučić (7. d) – 4. mjesto
Paula Previšić (7. b) – 8. mjesto

Amor u knjižnici

Katarina Bojanović (7. a) – 3. mjesto

Gradsko natjecanje mladih Hrvatskog Crvenog križa

2. mjesto
Filip Matušan (8. a), Lora Maslač (8. c), Matea Franquelli (8. c), Nikolina Vlašić (8. a), Iva Dedović (8. c) i Paulina Bogetić (8. a)

Natjecatelji s mentoricom Milanom Gujinović

Dora Škrabo, 7. d

OD CIGLE DO PAMETNOG TELEFONA

Mobiteli nekad i danas

Mobiteli su danas dostupni svima i svi se njima koristimo. Razvoj mobilnoga telefoniranja započeo je 70-ih godina 20. st. i otad neprestano napreduje.

Prvi mobiteli

Prvi mobiteli na tržištu bili su jako skupi. 1956. godine tvrtka Ericsson predstavila je sustav koji je omogućio daljnji razvoj mobitela. Nešto kasnije na tržište je izašao mobitel Motorola DynaTAC 8000X koji je koštao gotovo četiri tisuće dolara, a zbog svoje veličine prozvan je ciglom. Danas se taj mobitel može naći jedino kod kolekcionara koji ga prodaju za deset tisuća dolara. Zanimljivo je da se morao puniti deset sati, a u njega se moglo memorirati trideset brojeva i pričati ukupno trideset minuta. 1964. tvrtka Nokia proizvela je mobitel za vojne svrhe. 1973. pojavio se mobitel Zanco Tiny T1 poznat kao najmanji mobitel na svijetu u povijesti mobilnih uređaja. Prvi mobiteli uglavnom su imali samo mogućnost prijenosa glasa. 1983. odobrena je šira upotreba mobitela.

Pametni mobiteli

Prvim pametnim telefonom smatra se IBM Simon koji se na tržištu pojavio 1994. Iako je imao aplikacije poput kalkulatora i kalendara, nije se dugo zadržao na tržištu zbog prevelikih dimenzija. 1996. pojavila se Nokia Communicator 9000 koja je imala internetski preglednik te su se preko njega mogli slati mailovi i faksovi. Jedan od najpopularnijih mobitela ikada poznata je Nokia 3310. Ovaj mobitel omogućio je slanje dužih SMS-ova, a naročito je popularna bila igrice zmija koja je zaludjela svijet. Ovaj mobitel bio je poznat i zbog svoje dugotrajne baterije. Prvi mobitel koji je imao opciju kamere bio je 2000 Sharp J-SH04, ali bio je dostupan samo u Japanu. Današnji pametni mobiteli (smartphonei) moderni su i s velikim brojem funkcija. Njima se služi kao telefonima, ali i kao kamerom, fotoaparatom, prijenosnim računalom. Najpopularniji proizvođači pametnih telefona su Apple, Samsung, Huawei, Nokia, Lenovo.

Roko Malobabić, 5. b

MARKA MOBITELA NIJE NAJVAŽNIJA

Što je učenicima važno kod mobitela

U današnje vrijeme nije bitno samo imati mobitel, već i kakve funkcije on ima. Ispitali smo naše učenike što im je važno kod njihovih pametnih telefona.

Mobitel je već odavno dio naše svakodnevice i obavezno ga nosimo gdje god da idemo. Osim osnovnih funkcija, zvanja i slanja poruka, mobiteli su postali i fotoaparati, kamere, novine, TV, radio i omogućuju doticaj s čitavim svijetom preko društvenih mreža. Također su nam postali modni dodatak i često je važno kako izgledaju i koje su marke. 35 % učenika naše škole priznaje da im je bitna marka mobitela, dok većina ipak tvrdi da im je to manje važno. Najbitnije su funkcije mobitela učenicima kamera i dugotrajna baterija. Iphone uređaj ima 17 % učenika, Samsung 47 %, Huawei 19 %, Xiaomi 15 % i Lenovo samo 1 % učenika. 59 % učenika koristi se mobitelima na pretplatu, a 41 % na bonove. Mjesečna potrošnja naših učenika kreće se od 10 pa sve do 200 kuna mjesečno.

Dora Škrabo, 7. d

REZULTATI ANKETE ZA UČENIKE

Učenici tužni bez mobitela

Gotovo svaki učenik u svojoj školskoj torbi ima mobilni telefon. Iako učenici podržavaju pravilo o zabrani upotrebe mobitela u školi, u slobodno se vrijeme većina njih bez mobitela osjeća tužno i usamljeno.

Društvene mreže najvažnije

Većina učenika, njih 59 %, dnevno na mobitelu provede od jednog do tri sata, 24 % učenika do jedan sat, a 16 % preko 4 sata. Učenici vrijeme na mobitelu krato najčešće popodne i navečer, ujutro 15 % učenika, a noću njih 12 %. 109 učenika u anketi se izjasnilo da se mobitelom koristi za dopisivanje, 116 za društvene mreže, za telefoniranje 70 učenika, za igranje igrica 72 učenika, za učenje 48 i za ostale aktivnosti 22 učenika. Zanimljivo je da većina učenika podržava pravilo iz Pravilnika o kućnom redu škole o zabrani upotrebe mobitela tijekom boravka u školi. Učenici to pravilo smatraju korisnim i sasvim razumljivim budući da je svrha škole stjecanje znanja. Manji broj učenika predlaže da se mobiteli dopuste preko velikog odmora. Iznenadjući je postotak učenika koji na svojim mobitelima imaju roditeljsku zaštitu, njih 41 %. Roditelji vode računa o vremenu koje njihova djeca provode na mobitelu, pa je tako 44 % učenika izjavilo da njihovi roditelji kontroliraju vrijeme upotrebe mobitela, isti postotak roditelja to ponekad radi, a 12 % roditelja nikada to ne radi. Roditeljima ponekad mobilni telefon služi i kao sredstvo kazne, odnosno nagrade. 37 % roditelja kažnjava učenike oduzimanjem mobitela, 25 % roditelja ne služi se tom kaznom, a 38 % njih ponekad.

Tuga i usamljenost bez mobitela

Kada im je mobilni telefon oduzet ili isključen, većini je učenika dosadno. Neki su tužni, depresivni i nemoćni. Dio učenika ističe da se bez mobitela osjeća usamljeno jer ih on povezuje s prijateljima i ostatkom svijeta preko društvenih mreža. Manji broj učenika nema problema s isključenim ili zaboravljenim mobitelom. Svoje vrijeme tada posvete nečemu drugome. Neki ističu da se bez mobitela osjećaju pametnije i opuštenije. Kada je riječ o negativnom utjecaju mobitela na učenje, mišljenja učenika su podijeljena. Ipak, većina se učenika slaže da ih mobilni telefon često dekoncentrira i odvlači pozornost s učenja. U nekim slučajevima mobilni telefon je sredstvo za lakše učenje pomoću kojeg učenici traže podatke koji su im potrebni. 54 % učenika više vremena provodi vani nego uz mobilni telefon, 18 % njih više voli biti na mobitelu nego vani, 17 % učenika kombinira boravak vani uz mobilni telefon, a 12 % je neodlučno. Unatoč činjenici da su mobiteli postali sastavni dio svakodnevnoga života, 56 % učenika ne smatra se ovisnima o mobitelu, 21 % učenika priznaje da su ovisni o mobitelu, a 23 % ne zna gdje bi se svrstalo.

Luka Marković, 5. c

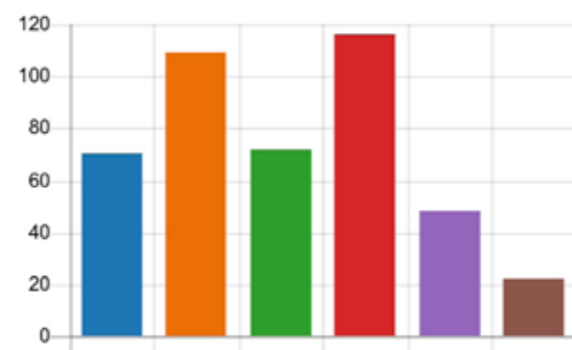
11. Smatraš li se ovisnim/ovisnom o mobitelu?

DA	39
NE	102
Ostalo	41 >

3. Za što se najčešće služiš mobitelom?

za telefoniranje	70
za dopisivanje	109
za igranje igrica	72
za društvene mreže	116
za učenje	48
Ostalo	22 >

REZULTATI ANKETE ZA UČITELJE I STRUČNE SURADNIKE

Mobilni telefon kao nužno zlo za učitelje

Učenici nisu jedini koji puno vremena provode koristeći se mobitelima. Učiteljima i stručnim suradnicima također ta pametna naprava oduzima sve više vremena. Koliko i kako se koriste mobitelom te kakve posljedice to na njih ostavlja, donose rezultati ankete provedene među učiteljima i stručnim suradnicima škole.

Mobilni telefon utječe na rezultate učenika

Najveći broj učitelja i stručnih suradnika koristi se mobitelom od jednog do tri sata dnevno. Većina njih mobilni telefon upotrebljava za dopisivanje, telefoniranje i za posao. Učitelji i stručni suradnici jednoglasno podupiru pravilo kojim se u potpunosti zabranjuje upotreba mobitela tijekom boravka u školi. 79 % učitelja i stručnih suradnika smatra da se učenici većinom pridržavaju ovoga pravila, 4 % njih da se učenici u potpunosti pridržavaju pravila dok isti postotak misli da se učenici uopće ne pridržavaju pravila. Veći broj učitelja ima iskustvo oduzimanja mobitela učenicima tijekom sata te ističu kako su naišli na dobre reakcije roditelja. Roditelji čak znaju biti zahvalni što je njihovu djetetu oduzet mobilni telefon, a događalo se da neki traže da mobilni telefon ostane u školi tjedan dana ako je moguće. Tek se dvoje učitelja susrelo s ljutitim reakcijama roditelja. 79 % učitelja i stručnih suradnika misli da bi maloljetni učenici trebali imati roditeljsku zaštitu na mobitelu. Većina učitelja i stručnih suradnika, njih 88 % smatra da pretjerana upotreba mobitela utječe na lošije rezultate učenika u školi, 2 % nije sigurno, a 1 % misli da mobilni telefon možda utječe na slabije rezultate.

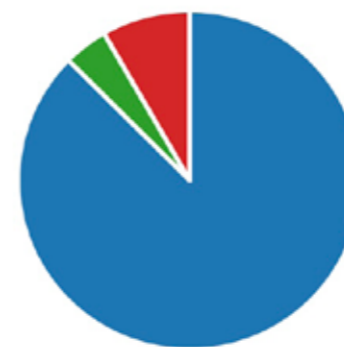
Negativne posljedice mobitela

Kada je riječ o upotrebi mobitela kod samih učitelja i stručnih suradnika, njih 61 % ne može zamisliti svoju svakodnevnicu bez mobitela, dok 39 % njih tvrdi da bi moglo. Ako im se isključi mobilni telefon ili ga zaborave kod kuće, većina nerado priznaje da se osjeća izgubljeno, frustrirano i u strahu da će nešto propustiti. Ipak, značajan broj učitelja i stručnih suradnika ističe da se u slučaju zaboravljanja mobitela osjeća fantastično, mirno i opušteno. Čak 92 % učitelja i stručnih suradnika smatra da mobilni telefon ponekad loše utječe na njihov život. Mnogo njih ističe da mobilni telefon negativno utječe na njihovo zdravlje, većinu boli glava, osjećaju umor te iscrpljenost, a neki žale za vremenom koje su proveli na mobitelu i ne vole osjećaj pretjerane dostupnosti. 54 % učitelja i stručnih suradnika ne smatra se ovisnima o mobitelu, 21 % potvrđuje da su ovisni, a 25 % učitelja nije sigurno.

Laura Carević, 7. d

8. Mislite li da pretjerana upotreba mobitela utječe na lošije rezultate učenika?

da	21
ne	0
možda	1
nisam siguran/na	2

5. Mislite li da se učenici naše škole pridržavaju pravila o zabrani korištenja mobitela tijekom boravka u školi?

u potpunosti DA	1
uopće NE	1
većinom DA	19
većinom NE	3

RIJEČ STRUČNJAKA

Pretjerano korištenje mobitela štetno je za svu djecu

Školska psihologinja Bojana Čengija u razgovoru se osvrnula na aktualni problem s pretjeranim korištenjem mobitela te uputila savjete za djecu i roditelje.

Školska psihologinja Bojana Čengija smatra da djeca previše vremena provode na mobitelu i uz mobitel. Mišljenja je da bi roditelji trebali vremenski ograničiti svojoj djeci boravak na mobitelu, ali i korištenje neprimjerenih, štetnih te za psihofizičko zdravlje čak ugrožavajućih sadržaja.

Mobitel i učenje ne idu zajedno

Psihologinja nam otkriva da iz razgovora s učenicima koji imaju teškoća u učenju i njihovim roditeljima vrlo često doznaje da previše vremena provode na mobitelu zanemarujući školske obaveze. – Učenici vjeruju da su sposobni, dok uče ili pišu zadaću, imati uza sebe mobitel i usput se dopisivati s prijateljima i provjeravati novosti na društvenim mrežama. U tim okolnostima mobitel jednostavno odvlači pozornost, rasipa energiju i remeti fokus s onoga što je važno. Učenici u tim okolnostima razmišljaju površnije, više vremena provode u izradi zadataka i učenju i u konačnosti lošije i manje nauče, a to su pokazala i istraživanja. Savjetujem da se mobitel tijekom učenja spremi tako da ga učenici ne čuju i ne vide. – ističe psihologinja.

Školska psihologinja Bojana Čengija

Što se tiče učenika ovisnika o mobitelu, onih koji dokasno u noć svoje vrijeme provode uz mobitel, psihologinja kaže da ih zasigurno ima dosta, ali vrlo rijetko roditelji ili oni potraže pomoć zbog toga. Takvi učenici dolaze na nastavu nedovoljno naspavani i umorni, što može uzrokovati pojačanu razdražljivost, teškoće pažnje i koncentracije. Ne mogu kvalitetno pratiti nastavu i sudjelovati u aktivnostima i to nepovoljno utječe na njihov školski uspjeh, objašnjava psihologinja. – Posljedice nedovoljnog spavanja zbog korištenja digitalnih tehnologija mogu biti vrlo štetne za cjelokupno mentalno zdravlje osobe, stoga mislim da je vrlo važno preventivno djelovati na djecu, ali prvenstveno na njihove roditelje koji bi definitivno trebali uključiti aplikaciju za praćenje korištenja mobitela.

Digitalna demencija

Pretjerano korištenje mobitela štetno je za svu djecu, samo što se kod nekoga to odmah vidi, a kod nekoga ne odmah i ne na isti način. Poznati njemački neuropsihijatar i neuroznanstvenik

Manfred Spitzer govori o pojmu digitalne demencije koji je zajednički naziv za niz kognitivnih i drugih promjena što se događaju osobama koje se pretjerano oslanjaju na digitalne tehnologije. Digitalni mediji i stalna povezanost s internetom „oslobađaju” nas uobičajenih mentalnih napora te stoga postajemo sve ovisniji o tehnologiji, a naše psihičke sposobnosti sve su slabije. Mislim da je odgovornost odraslih osoba, u ovom slučaju roditelja, da zašтите djecu od opasnih i štetnih sadržaja. – upozorava psihologinja. Često se spominje kako učenici iz generacije u generaciju postižu sve slabije rezultate te da se sve veće poteškoće zapažaju već na testiranjima za upis u školu. Psihologinja otkriva da nije radila istraživanje i usporedbu rezultata predupisa kroz godine, ali da uočava povećanje broja djece s teškoćama grafomotorike, održavanja voljne pažnje i ustrajnosti te pojačanim psihomotornim nemirima, a tome u prilog govore i znanstvena istraživanja koja pokazuju da se zračenje mobitela dvostruko više taloži u dječjem mozgu i deset puta više u koštanoj srži. Kao posljedica toga pokazalo se da djeca koja učestalo koriste mobilne telefone češće imaju poremećaj pažnje uzrokovan hiperaktivnošću.

Savjeti za roditelje

Psihologinja savjetuje roditeljima da razgovaraju s djecom o štetnosti pretjerane uporabe digitalnih tehnologija i dogovore pravila i granice njihove upotrebe. – Preporučila bih uključivanje aplikacija za vremensko i sadržajno praćenje i kontroliranje upotrebe mobitela. Ako se roditelji ne snalaze na ovom području, uvijek mogu potražiti stručnu pomoć i podršku u školi i izvan nje. – zaključuje psihologinja.

Dora Škrabo, 7. d

Lea Stjepović, 7. d

Virtualna nastava je stresna

Radionice dubrovačkog govora

Učenici Osnovne škole Mokošica prisustvovali su prvom dijelu radionica dubrovačkog govora koje organizira Institut za hrvatski jezik i jezikoslovlje u suradnji s Dubrovačkim knjižnicama. U radionicama su sudjelovali učenici šestih i sedmih razreda, i to virtualno. Voditeljica radionica je nastavnica hrvatskoga jezika Nikolina Kuraica koja je učenicima predstavila ulomak Bez Straduna nikad se nije moglo autorice Nade Skatolini, a pročitao ga je dubrovački glumac Edi Jerdec. Učenici su u tekstu prepoznavali dubrovačke riječi i uspoređivali ih s riječima hrvatskoga standardnog jezika. Cilj radionica je očuvanje i njegovanje dubrovačkog govora među mladima.

Dora Vuinac, 7. c

Prvi put online

U znaku Dana planeta Zemlje

Mjesec knjige u našem holu

Mjesec hrvatske knjige tradicionalno se obilježava od polovice listopada do polovice studenog. Ove godine održao se pod sloganom Razlistaj se! te su sve aktivnosti bile posvećene 50. obljetnici Dana planeta Zemlje. Naši kreativni učenici uredili su predvorje škole koje se pretvorilo u čarobni svijet jeseni i knjiga. Središnji je motiv razlistano stablo na čijim su granama prave male reprodukcije književnih djela s naslovima iz biljnog svijeta. Naši petaši pisali su i pjesme na temu slogana Razlistaj se! i ukrašavali pano pravim jesenskim lišćem, a učenici sedmog razreda snimali su radijsku emisiju i crtali naslovnice knjiga s motivom biljaka. Naši najmlađi učenici crtali su crteže s motivima Zemlje i biljnoga svijeta.

Nika Lujak, 7. c

Participativno budžetiranje u OŠ Mokošica

U Osnovnoj školi Mokošica započeo je projekt Participativno budžetiranje Grada Dubrovnika u suradnji s Dubrovačkom razvojnom agencijom DURA-om. U projektu sudjeluju učenici šestih razreda naše škole. Učenici su na radionicama u listopadu predstavili svoje prijedloge, a daljnjim glasanjem unutar svakog razreda u izbor su ušla tri projektna prijedloga. Na radionici u studenom predstavljena su tri učenička projektna prijedloga koja su ušla u užu krug glasanja: Tere-tana - sprave za školsku dvoranu, Prostor za odmor u školi i Stalak za bicikle s klupama za odmor. Učenici su svoje prijedloge predstavili pomoću izrađenih plakata. Najveći broj glasova osvojio je prijedlog Stalak za bicikle i klupe za odmor. Ovakvim demokratskim načinom biranja šestaši su odabrali čime žele nadograditi školski prostor.

Laura Carević, 7. d

Pobjednički prijedlog

Izložba sjećanja

I u mom gradu Vukovar svijetli

Dani sjećanja na žrtvu Vukovara u našoj su školi obilježeni izložbom učeničkih radova s motivima Vukovara i paljenjem svijeća u krugu škole u znak sjećanja i pijeteta prema Gradu Heroju. 18. studenoga tradicionalnom paljenju svijeća u Mokošici pridružili su se i učenici sedmih razreda.

Noemi Mesulić, 7. c

Djeca Mokošice za djecu Bolivije

U Osnovnoj školi Mokošica završio je projekt pod nazivom Solidarnost na djelu kojim se prikupljala novčana pomoć za kapucinsku misiju u Boliviji u kojoj djeluju hrvatski misionari. Naši učenici i njihovi roditelji rado su se odazvali pozivu za pomoć djeci Bolivije te zajedničkim donacijama skupili novčani iznos od 3.600,00 kuna.

Dora Vuinac, 7. c

Sveti Nikola u našoj školi

Sveti Nikola ove godine nije mogao doći u našu školu zbog korone, ali unatoč tome nije zaboravio na učenike. Svim učenicima razredne nastave poslao je slatkiše i pismo koje su im podijelile njihove učiteljice. Učenici su mu zauzvrat poklonili svoje likovne radove koji ukrašavaju hol naše škole i kojima su obilježili blagdan svog najdražeg svetca.

Noemi Mesulić, 7.c

Čizmice za sv. Nikolu

Zajedno na putu do škole

Učenici prvih razreda naše škole sudjelovali su na online predavanju o sigurnosti u prometu Zajedno na putu do škole koje su održali djelatnici Policijske uprave dubrovačko-neretvanske županije Denis Pavela i Slavko Ivanković. Učenici su se zabavili i postavljali mnoga pitanja, a osim odgovora od Policijske uprave dobili su i reflektirajuće prsluke za sigurnije kretanje noću.

Jelena Prkačin, 7. c

Denis Pavela poziva na sigurnost

Virtualna izložba povodom Svetoga Vlaha

I ove su godine učenici naše škole sudjelovali u natječaju likovnih i literarnih uradaka Društva Naša djeca Dubrovnik na temu Sv. Vlaha, naš zaštitnik i Dubrovnik, moj grad. Svojim pjesmama i crtežima našu školu predstavili su Matea Raguž-Lučić (2. a), Jelena Ban (2. a), Iris Radulj (2. e), Lara Bajić (3. a), Karlo Mendeš (3. c), Lucija Vojvodić (4. a), Petra Nikolić (4. b), Antea Taslak (5. b), Iris Sršen (6. c), Iva Dolina (8. a), Antea Bobić (8. a), Maroje Goga (8. a), Ana Sole (8. a), Branka Laura Gončin (8. a) i Natalija Matana (8. d). Svi radovi učenika dubrovačkih osnovnih škola ove su godine predstavljeni virtualno.

Jelena Prkačin, 7. c

Adventski kalendar na Stradunu

Naša škola i ove je godine sudjelovala u projektu ukrašavanja gradskih izloga pod nazivom Adventski kalendar na Stradunu. Pod mentorstvom profesorice likovne kulture Aide Hebib-Raguž učenici od 5. do 8. razreda ukrasili su izlog grupe Borza na Stradunu.

Nika Lujak, 7. c

Ukrašeni izlog Borze

Nove aktivnosti

Prvaši i trećaši uživaju u šivanju

1. b razred sa svojom učiteljicom Inge Brunsko uživa u izvannastavnoj aktivnosti šivanja, pletenja i kukičanja. Nekoliko učenika iz razreda pod vodstvom svoje učiteljice izradilo je gumice za kosu i zaštitne maske za lice. Svoje su proizvode učenici prodavali u sklopu male razredne humanitarne akcije, a prikupljena sredstva donirali su u dobrotvorne svrhe jednoj obitelji u Mokošici. Učenici 3. b s učiteljicom Snježanom Nola također uživaju u aktivnosti pletenja i kukičanja izrađujući raznobojne zimske šalove.

Laura Bogdanović, 7. c

UČENIČKA KOLUMNA

Kućno školovanje zbog koronavirusa

Vrijeme je korone. Nastava je malo online, malo uživo, a za mene, nažalost, stalno online. Neki misle da je tako lakše. Reći ću vam kako je to biti skoro cijelu godinu online (doma).

Online je teže

Da odmah kažem, školovanje *online* puno je teže! Ne možeš biti uživo na satu da ti se objasni gradivo, nego moraš sam učiti. Istina, većina me profesora nazove preko videopoziva za pojašnjenje lekcija, za što sam vrlo zahvalna. Ali ovisi od profesora do profesora. Neki zovu češće, neki rjeđe. Svi su jako ljubazni prema meni. Znam da ih uvijek mogu tražiti pomoć, ali meni je to ipak malo neugodno. Pa nikad ih nisam upoznala uživo! Svaki mi je dan isti. Cijeli dan prepisujem školski rad, pišem domaći rad i učim u istom zatvorenom prostoru (sobi). Ovisim o svojoj najboljoj prijateljici koja mi svaki dan fotografira školski rad i objasni što je za domaći rad. Ne znam kako bih bez nje. Uvijek mi brzo odgovori na pitanje kad mi nešto nije jasno.

Ništa ne traje vječno

Od svega mi je najgore što se ne družim s prijateljima. Fali mi smijeh i brbljanje

Punjenje baterija u prirodi

na odmoru i šaputanje na satu. Ponekad se prošećem sa svojom prijateljicom (na sigurnoj udaljenosti) ili pričam preko videopoziva. To me bar malo približi stvarnom svijetu. Ima i dana kad mi se ne da ni ustati iz kreveta. Samo bih ležala i slušala glazbu. Puno mi znače naši psi koji mi ponekad glume prijatelje. Najdraže mi je kad svi podemo na planinarenje ili u duge šetnje, stalno otkrivamo nova mjesta. Tako najbolje napunim baterije za iduće dane. Tješi

Online nastava traje cijeli dan

me i to što ništa ne traje vječno. I ovo će jednom sve postati prošlost. Želim zahvaliti svima koji su me podržavali i još uvijek podržavaju kroz ovo neobično školovanje. Od roditelja, prijatelja, profesora i svih! Bez njih ne bih ništa uspjela. Mislim da nam je svima dosadio ovaj virus i nadam se da ćemo se svi brzo vratiti u klupe bez maski i nastaviti živjeti normalno.

Nela Treščec, 5.c

PROSLAVA ROĐENDANA

Rođendani prije i za vrijeme korone

Jedan od dana koji se jedva čeka tijekom godine sigurno je rođendan. Naši učenici otkrili su nam kako najčešće slave rođendane i kako su proslave prilagodili novim uvjetima.

Učenici naše škole rođendane najčešće slave kod kuće, manji broj odlučuje se za kino ili restoran, a najrjeđe proslavu priređuju na otvorenome. Na svoje proslave učenici uglavnom pozivaju 5 – 10 prijatelja. Učenici na rođendan ne zovu samo prijatelje iz svoje škole, nego i one iz drugih škola. Učenicima od 5. do 8. razreda nisu zanimljivi tematski rođendani, stoga ih ne rade. Roditelji su u većini slučajeva prisutni na rođendanskim

zabavama, iako to učenici ponekad ne bi htjeli. Manje od polovice učenika rođendan slavi bez prisutnosti roditelja. Najdraži je dio rođendana većini igranje, dijelu učenika pjevanje i plesanje, a mnogima je draga i torta. U pandemiji koronavirusa većina je učenika odustala od proslave rođendana. Dio učenika smatra kako nema neke veće razlike u proslavi rođendana prije i tijekom pandemije, dok drugi dio misli da ipak postoje razlike i da

za vrijeme pandemije mogu pozvati tek manji broj prijatelja ili slaviti u krugu uže obitelji. Izbjegava se fizički kontakt i treba se paziti na razmak tijekom slavlja. Učenici ističu kako je sada teže organizirati proslave jer se izbjegava bilo kakvo okupljanje u zatvorenom prostoru. Neki su se učenici ipak odlučili za proslavu na otvorenome, a neki su svoje proslave odgodili dok se sve na vrati na staro.

Ana Gate, 5. b

UČENIK JOSIP ĐUROVIĆ POZIVA NA VOLONTIRANJE

ZA VOLONTIRANJE TREBA SAMO DOBRA VOLJA

Postoje poslovi koji nisu plaćeni novcem, već osjećajem koristi i zadovoljstva. Ako ste se pitali kako kvalitetno potrošiti svoje vrijeme, možda je volontiranje dobar izbor za vas.

Josip u jednoj od humanitarnih akcija

Što je volontiranje

Volontiranje je aktivnost u kojoj pojedinac samostalno ili u nekoj skupini doprinosi društvu. Zasnovano je na dobroj volji i solidarnosti i ne nadoknađuje se novcem. Volontiranje uključuje i suzbijanje siromaštva te pomaže u rješavanju i zaustavljanju sukoba. Volontiranjem se zauzima za mir, zajednicu, slobodu, sigurnost i pravo na svoj izbor. Volonteri i volonterke danas imaju važnu ulogu u dobrotvornim i humanitarnim akcijama. Volontiranje može biti dugotrajno ili kratkotrajno. Dugotrajno volontiranje je ono koje volonter obavlja redovito i na tjednoj osnovi u razdoblju od najmanje tri mjeseca bez prekida, a kratkotrajno volontiranje može biti jednokratno ili povremeno u ograničenom vremenskom periodu. Volonterom može postati svaka osoba starija od 15 godina, a zainteresirani se mlade dobi mogu

pripremati u odgojno-obrazovnim institucijama ili u prisustvu odrasle osobe. Obaveze volontera su da poštuju dano im povjerenje, da se drže pravila organizacije, obavljaju zadatke odgovorno i u određenim rokovima, izraze vlastite granice te da poštuju stručne metode i stavove.

Kvalitetno potrošeno vrijeme

Volontiranje je jedan od najkorisnijih i najplemenitijih načina na koji se može provesti slobodno vrijeme, a to vrlo dobro zna naš učenik Josip Đurović koji je volonter. Na volontiranje ga je potaknuo rad njegove majke u Caritasu. Josip ističe da volontira u sklopu organizacije Caritas unutar koje je moguće dobrovoljno pomagati na različite načine – doniranjem hrane, odjeće, higijenskih potrepština i drugih namirnica potrebnih za svakodnevni život. Josip nas u razgovoru podsjeća kako je naša

škola sudjelovala u humanitarnoj akciji *Podijelimo radost Božića* u kojoj su učenici prikupljali nekvarljivu hranu i higijenske proizvode za ljude u siromašnijim dijelovima Hrvatske. Osim toga učenici naše škole prikupljali su novčane priloge za školovanje djece u Boliviji te za izgradnju vodova u Tanzaniji. Josip naglašava da je volontiranje odličan način da se provede slobodno vrijeme jer, kako kaže, u suprotnom bi ga potrošio na izležavanje ili mobitel. Svako tko želi biti volonter i doprinosti izgradnji boljeg društva, treba imati samo dobru volju. Josip poručuje svim učenicima zainteresiranim za volontiranje da se priključe u organizacije poput Crvenog križa, Caritasu ili skautima Dubrovačke biskupije jer tako čine bolje drugima, ali i samima sebi postajući boljim osobama.

Lana Jurić, 7. c

KREATIVNO IZNENAĐENJE ZA UČITELJICU

Annibale Carracci, Mangiafagioli

Gabriel kao „Čovjek koji jede grah“

UMJETNIČKA DJELA na jedan dan

Učenici 4. b razreda uz pomoć svojih roditelja odlučili su razveseliti svoju učiteljicu Inge Brunsko maskirajući se u svjetski poznata umjetnička djela.

- Taj dan nismo imali domaći. Učiteljica nas je pustila da se odmorimo za vikend. Iz zahvalnosti smo je htjeli malo razveseliti i koliko-toliko uljepšati joj jedan dan u izolaciji. - tako su pričali učenici 4. b razreda. Odlučili su se maskirati u svjetski poznata umjetnička djela. Učenici kažu da je sve to osmislila jedna mama, a na njima je bilo samo da odaberu koje će djelo biti. Zabavljali su se cijeli dan u izradi

potrebnih rekvizita kako bi bili što sličniji originalu. Mobiteli su im cijeli dan bili užareni od poziva i slika koje su slali jedni drugima. Bio je to jedan nezaboravan dan za sve njih, a i za njihove roditelje. Uz zabavu su upoznali brojne poznate slikare i njihova djela, primjerice Vincenta van Gogha, Mona Lisu, Djevojku s bisernom naušnicom, Damu s hermelinom, Pabla Picassa, Leonarda da Vincija i mnoge

druge. Kad su sve slike bile spremne, učenici su dogovorili točno vrijeme za slanje slika učiteljici. Taj je trenutak bio vrhunac dana. Učiteljica je bila oduševljena i zadovoljna njihovom idejom i realizacijom. Učenici 4. b bili su ponosni i sretni jer su uspjeli razveseliti i iznenaditi svoju učiteljicu, a pritom nešto korisno i naučiti.

Antea Taslak 5. b

Prikaz poznate slike Iranca Afarina Sajedija

Mauro se pretvorio u Dantea Alighierija

NAŠI UČENICI AKTIVNO POMAŽU U SVOJIM KUĆANSTVIMA

Kućanski poslovi bez po muke

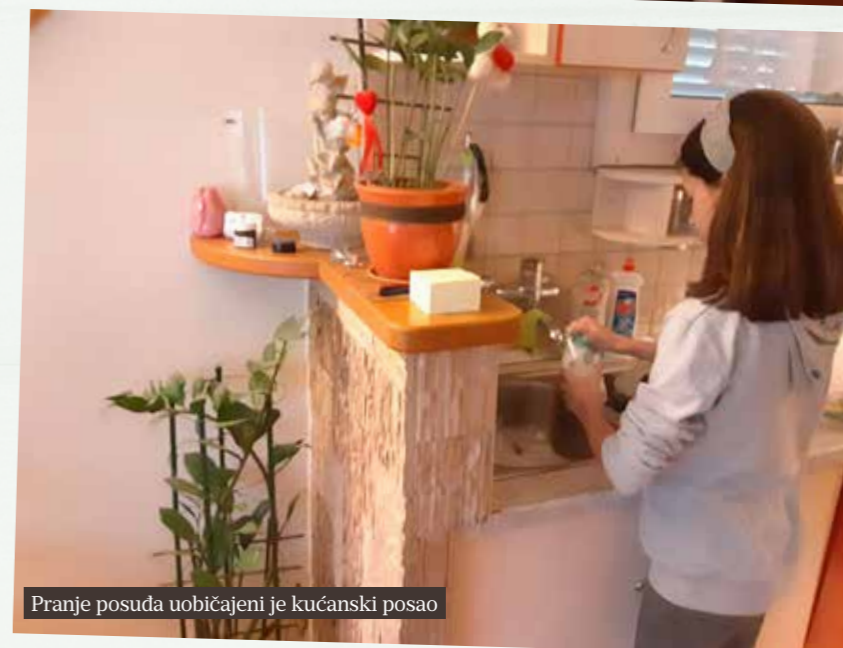
Naši učenici, osim svojih školskih zaduženja, imaju i ona obiteljska koja se tiču obavljanja kućanskih poslova. Rezultati ispitivanja provedenog među učenicima otkrivaju da našim učenicima krpe, spužve, glačala, usisivači nisu nepoznanica.

Svi učenici, koji su sudjelovali u istraživanju, potvrdili su da pomažu u obavljanju kućanskih poslova. Čak 56 % učenika svakodnevno obavlja neke od kućanskih poslova, 39 % to čini jednom tjedno, a tek 5 % učenika samo jednom mjesečno sudjeluje u kućanskim poslovima. Učenici ističu kako im u većini slučajeva u pospremanju pomažu braća i sestre. U 28 % kućanstava postoji raspored obavljanja kućanskih poslova, dok se u 72 % njih poslovi obavljaju bez unaprijed određenog rasporeda. Naši učenici najviše pomažu u brisanju prašine, usisavanju, prostiranju, skupljanju te slaganju odjeće. Ne zaostaju ni s pranjem posuda, a u nešto manjoj mjeri kuhaju, uređuju dvorište ili vrt te glačaju. 51 % učenika voli obavljati kućanske poslove, a 49 % ne. Kućanski poslovi koje naši učenici vole obavljati uglavnom su usisavanje i brisanje prašine. Zanimljivo je da se usisavanje našlo i kao čest odgovor za najgore kućanske poslove. Neki učenici izbjegavaju i čišćenje prašine zbog alergije i kihanja. Skupljanje igračaka za mladom braćom i sestrama također nije drago našim učenicima. Učenici većinom ne dobivaju džeparac kao nagradu za pomoć u kućanstvu, već se to podrazumijeva i oni sami smatraju da trebaju pomoći svojim roditeljima, što je pohvalno i odgovorno.

Emanuela Đuraš, 5. b

Učenici najviše pomažu u brisanju prašine

Pranje posuda uobičajeni je kućanski posao

Usisavanje je na listi najdražih i najgorih kućanskih poslova

NOVA STARA AKTIVNOST

Skateboarding opet popularan među učenicima

U posljednje je vrijeme skateboardanje ponovno popularna aktivnost među učenicima.

Razvoj skateboardinga

Skateboarding je ekstremni sport u kojem osoba (skejter) stoji na dasci i izvodi razne trikove.

Razvio od 1970-ih u SAD-u, a ubrzo se proširio po cijelom svijetu. Sam naziv *skateboard* nastao je od dviju riječi: *skate*, što znači klizati i *bord*, što znači daska. *Skateboarding* može biti rekreacija, prijevozno sredstvo, ali i način umjetničkog izražavanja. Dominanta dva stila skateboardinga su *street skateboarding* (skejtanje na ulici) i *vert skateboarding* (skejtanje na rampi ili nagibu). Popularnost skateboardinga toliko je rasla da je od 1965. nova aktivnost dobila i svoj časopis *Skateboard Magazine*, koji redovito izlazi od 1970-ih. Postoje razni trikovi koji se mogu izvoditi *skateboardima*, a neki od njih su flip, grab, aerial, lip, slide i mnogi drugi. *Skateboard* se sastoji od daske, mostova i kotača. Uglavnom se *skateboarda* u skate parku, gdje postoje razne sprave na kojima se izvode trikovi, a *skateboardati* se može i na ravnoj cesti. Postoje razne vrste *skateboarda*, npr. *pennyboard*, *streetboard*, *wavebord*, *mountainboard* i drugi. U posljednje vrijeme *skateboarding* doživljava novu popularnost među učenicima te se mnogi od njih nabavili *pennyboard* i skejtaju uz rijeku. Poželjno je uz *skateboard* nabaviti i štitnike jer ova aktivnost može biti opasna.

Prvi skejteri iz Mokošice

Detalje o *skateboardingu* u Dubrovniku otkrio nam je profesor Prce, koji je veliki ljubitelj ove adrenalinske aktivnosti. – Skejtanje je u Dubrovnik doveo Karlo Bazdan iz Mokošice. Karlo je imao rodbinu u Americi (gdje sada i živi) i tamo je imao prijatelje koji su skejtali. Jednog

Prvi dubrovački skejteri bili su iz Mokošice, a među njima i profesor Prce

Svaki trik zahtijeva tisuću pokušaja

dana Karlo je u OŠ Mokošica donio profesionalni skejt i tog dana 1999. za mene se promijenio svijet. – govori profesor Prce o ulasku u svijet *skateboardinga*. U početku je u Dubrovniku bilo tek desetak skejtera i svi su bili iz Mokošice, a kasnije se broj skejtera povećavao i proširio po svim gradskim naseljima. Profesor Prce naglašava kako tada nije bilo Youtubea, pa su dubrovački skejteri samostalno učili trikove. Ne samo da su učili trikove nego su izrađivali i vlastite skakaonice. – Svaki trik zahtijevao je tisuću pokušaja i isto toliko padova, ali moram se pohvaliti kako nikada nisam ništa slomio padajući sa skejta. To je vjerojatno zahvaljujući džudu koji sam trenirao i naučio padove, ali na skejtu sam ih ipak doktorirao. – s osmijehom prepričava profesor Prce.

Skejteri odlikaži

Krajem 90-ih, kada se skateboardanje

pojavilo u Dubrovniku, nije bilo nimalo lako nalaziti lokacije za vožnju. Skejteri su se susretali i s različitim predrasudama. – Stariji ljudi nisu shvaćali što radimo i često su mislili da uopće ne idemo u školu. Naši su roditelji smatrali da će nam sve to brzo dosaditi, ali nisu nam branili skejtanje dok prolazimo s odličnim uspjehom, a nama je to bila motivacija za što bolji uspjeh u školi. – ističe profesor. Postoji poveznica između skejtera i dobre glazbe, pa su tako gotovo svi tadašnji dubrovački skejteri bili članovi nekog *rock* benda. Profesor Prce okušao se kao basist, ali tvrdi da je bio najgori basist u gradu. Uskoro su dubrovački skejteri počeli i s prvim natjecanjima, puno su putovali i upoznavali europske skejtere. Profesor ističe da je nakon završenog fakulteta kineziologije i upoznavanja sa svim sportovima zaključio da je skejtanje najteži sport, a ove godine u Tokiju postaje i olimpijskim sportom. – Skejtanje mi je u životu puno pomoglo jer sam pomoću njega razvio odlučnost, hrabrost i kreativnost, a još važnije najbolji sam prijatelj s istim ljudima preko dvadeset godina. To je zato što smo sve gledali kroz smijeh, a nikad nam nije bilo važno tko je bolji, tko lošiji ili tko je pak prosječan. Svi smo bili isti. – zaključuje profesor.

Lana Obuljen, 7. c

Ivan je član Limene glazbe Komolac

Mauro s ravnateljem Doma Marina Držića

UČENICI S PUNO AKTIVNOSTI

Sve se može uskladiti

Veliki broj učenika uz školske obaveze ima i neku dodatnu aktivnost. Učenici Mauro Pijević i Ivan Radonić ističu se brojem svojih izvanškolskih aktivnosti koje često ne mogu sve niti nabrojati.

Kojim se izvanškolskim aktivnostima baviš?

Mauro: Ne znam točno. Mogu izdvojiti neke od njih: glazbena škola, Lindo, atletika, maketarstvo, likovne i glumačke radionice u Domu Marina Držića...

Ivan: Bavim se plivanjem, Lindom, idem u glazbenu školu i na Limenu glazbu *Komolac*.

Što ti je najdraže?

Mauro: Najdraža mi je glazbena škola.

Ivan: Sve mi je najdraže, zato sam i izabrao te aktivnosti.

Kako sve stižeš i uskladuješ sa školom?

Mauro: Sve stignem i uskladujem sa školom zato što nemam sve aktivnosti svaki dan. Lindo imam dva puta tjedno, a glazbenu školu dva do tri puta na tjedan. Zbog bronhitisa ne stignem redovito ići na atletiku. Maketarstvo i radionice imam povremeno.

Ivan: Stižem sve bez problema. Da se ne bavim ovim, doma bih za to vrijeme vjerojatno bio na mobitelu ili igrao igrice na laptopu.

Čime se najduže baviš, a čime najkraće?

Mauro: Prvo sam išao na Lindovo blago. Svidjelo mi se pa sam se upisao na Lindo. Time sa najduže bavim, a atletikom se bavim najkraće.

Ivan: Najduže se bavim plivanjem, a najkraće limenom glazbom.

Kojim danom u tjednu imaš najviše obaveza?

Mauro: Sve aktivnosti su mi raspoređene. Dnevno imam samo jednu od njih.

Ivan: Najviše obaveza imam utorkom i petkom.

Što tvoja obitelj misli o tvojim aktivnostima i je li im drago što ih toliko imaš?

Mauro: Mojoj obitelji je drago što se bavim svim tim izvanškolskim aktivnostima, podržavaju me i pomažu mi.

Ivan: Drago im je jer znaju da je to dobro potrošeno vrijeme.

Misliš li da ćeš ustrajati u svim aktivnostima?

Mauro: Mislim da hoću.

Ivan: Da, jer volim to što radim.

Iva Džakula, 5. b

Ivan sa sestrama iza nastupa

Mauro kao član Lindova blaga

INTERVJU S DON MARINKOM

Da se sto puta rodim, svaki put bih bio svećenik

Don Marinko župnik je i vjeroučitelj kojega mladi obožavaju. Saznali smo zašto se odlučio za svećenički poziv, kako izgleda njegov radni dan i planove za budućnost.

Više ste od godinu dana župnik Župe Svete Obitelji. Kako ste se našli u Mokošici?

Budući da sam u Mokošici nešto više od godinu i pol dana, mogu reći da još uvijek traje prilagodba. Jednu Župu ne čini samo njena lokacija nego i ljudi koji se u njoj nalaze. Mi smo u ovih godinu dana imali poprilično puno teškoća što se tiče upoznavanja obitelji i ljudi jer nam je korona zaustavila te odnose i prekinula ih na najbolji mogući način.

Jeste li bili iznenađeni tom odredbom?

Nisam iznenađen tom odredbom zato što se mi, svećenici, od samog početka svojeg pastoralnog djelovanja uvijek možemo nadati i očekivati premještanje iz jedne župe u drugu. Mogu reći da sam iznenađen odgovornošću koja mi je povjerena s obzirom na to da je Župa Svete Obitelji jedna od najzahtjevnijih župa pa je meni kao mladom svećeniku doista bila čast što je biskup na neki način upravo meni povjerio. Ona je nakon 22 godine vraćena biskupijskim svećenicima. Snašao sam se veoma dobro, ljudi su me prihvatili i doista se pomalo osjećam kao doma.

Je li bilo teško stupiti u kontakt s vjernicima?

Ono čega mi svećenici dosta puta nismo svjesni jest to da imamo milost stupiti u kontakt s velikim brojem vjernika. Mislim da niti jedna institucija nema takvu milost da može barem jedanput godišnje doći u svaki dom, to se događa nama svećenicima u pohodu u blagoslovu obitelji i domova. U dvije godine sam imao prigodu posjetiti skoro svaku obitelj koja je to željela. Bilo mi je jako bitno da ostvarimo dobar kontakt.

Mladi Vas vole i cijene. Koji je Vaš „trik“?

Ne mislim da me mladi ljudi vole i cijene. Znam borbe koje sam imao dok sam bio mlad i koje mladi danas imaju, to je ono ključno. Najteže mi je padalo kada bi me netko osuđivao zbog mojih propusta. Pokušavam u susretu s njima nikada nikoga osuditi te ni u koga upirati prstom. Drugi „trik“ koji doista uvijek uspješno pali kod mladih je da onoliko koliko dajete, toliko možete i primiti natrag. Vrijeme koje darujem, darujem doista za njih i oni to vrlo brzo prepoznaju. Neki kažu da na mladima svijet ostaje, ali na svima svijet ostaje. Mi odrasli volimo kalkulirati te promislamo o nečemu što ćemo učiniti dok su mladi najfleksibilniji kada je u pitanju bilo koji rad ili akcija.

Znamo da imate mnogo obaveza. Kako izgleda Vaš radni dan?

Ovo je teško pitanje. Sve ovisi o danu jer nije svaki dan isti. Nastojim se dignuti relativno rano i započeti svoj dan molitvom, to je za nas svećenike časoslov (molitva koja je obvezna za moljenje). Ta molitva je raspoređena tijekom dana: jutro, u podne, večer i prije spavanja. U periodima između molitva ima puno drugih stvari kao što su: škola ponedjeljkom i utorkom, predavanja na fakultetu četvrtkom, administracije u Župi...

Kako ste odlučili postati svećenik?

Moja su 2 ujaka s mamine strane obitelji svećenici. S jednim od ujaka, koji je bio svećenik Dubrovačke biskupije, imao sam odlične odnose i kao dijete odrastao uz njega. Nakon 8. razreda razmišljao sam kako bi bilo lijepo probati te sam to iznio svom ujaku. On se oduševio. Trebalo je poprilično

Don Marinko sa svojim ministrantima

dugo „izribati“ svoja koljena i proći fazu odgoja i izgradnje kako bi na kraju čovjek mogao biti svećenik. U mom životu je bilo puno ljudi koji su me pratili svojim molitvama. Moji odgojitelji su znali u kojem me trenutku treba usmjeriti prema kojem pravcu i zaslužni su za moj svećenički poziv. Volio bih istaknuti kako je puno mladih koji su pozvani – nema hrabrosti probati. Potičem mlade koji bi htjeli na neki način pokušati biti svećenici ili redovnice, samo prihvatite taj poziv, sve ostalo će Gospodin voditi.

Da niste svećenik, čime biste se bavili?

Volim biti svećenik, ali ne bih imao ništa protiv toga da budem radijski

voditelj. Jednom zgodom jedan je svećenik rekao – da se sto puta rodi, on bi svaki put bio svećenik, i s time se slažem. Drugi svećenik mu je dobio da bi on svaki put volio biti nešto drugo. Sada sam svećenik, sretan sam kao svećenik i doista mislim da je ovo moj životni put.

Predajete Vjeronauk u OŠ Mokošica. Opišite nam kako to izgleda.

Predajem osmim razredima. Bitno mi je da imam pristup učenicima jer će ti osmaši doći k meni kao krizmanici. Započinjemo odnos koji se nastavlja kasnije u 1. i 2. razredu srednje škole. Za mene je blagoslov raditi u školi kao što je OŠ Mokošica.

Dosta ste postigli u tako malo vremena. Koji su Vam sljedeći planovi?

Ne znam baš da sam previše postigao u svom životu. Ja sam još uvijek u onoj prvoj polovici svoga života i nadam se da će jednog dana, kad nas ne bude, netko moći pisati i govoriti o našim djelima. Ono što je moj prvotni cilj u životu, i nekako to mi je plan za čitav život, jest da se Gospodin Bog, koji je mene dotaknuo, proslavi preko mene tako što će dotaknuti druge ljude. Ako ja budem zaslužan za to, onda sam najsretniji čovjek na svijetu. Što se tiče planova vidljivih ljudskom oku, htio bih od Župa Svete Obitelji u Novoj Mokošici

učiniti jednu veliku divnu obitelj koja će nekako disati zajednički, koja će osjećati patnju onih koji su im bliski i pomagati onima koji su patnici. San mnogih koji žive ovdje je župna crkva i nadam se da ću jednog dana ja biti sudionik tog događaja u kojem ćemo moći ući u novu crkvu i na neki način biti sretni zato što imamo dom koji smo sagradili Gospodinu svome. On će u njemu prebivati 24 sata dnevno 7 dana u tjednu 365 dana u godini, nadam se, stoljećima. Mi ćemo moći doći u taj isti dom i osjećati se kao da smo doma.

Petar Bašica, 5. d

POSAO IZVAN ŠKOLE

I u školi i na radiju u fokusu su mi čitači

Školska knjižničarka Irja Jerković ljubav prema književnosti pretočila je u svoju radijsku emisiju *Trenutak za knjižni kutak* koja se već devet godina emitira na valovima Radio Dubrovnika.

Kako se dogodilo da ste započeli snimati radijske emisije?

2012. godine gostovala sam na Radio Dubrovniku zbog medijske promidžbe državnog projekta *Čitamo mi, u obitelji svi* i nakon snimanja razgovarali smo o tome kako na radiju nemamo nikakvu emisiju za promicanje čitanja, za poticanje ljubavi prema knjizi. Tada mi je Nila Miličić Vukosavić, današnja glavna urednica, ponudila da ja smislim nešto. Meni se ideja svidjela, a i radio mi je ljubav još od studentskih dana, jer sam tada prvi put sjela za taj mikrofon i cijelu treću i četvrtu godinu studija uživala radeći kao suradnik u omladinskom programu. **Možete li nam kratko reći kako ste došli na ideju za svoju emisiju *Trenutak za knjižni kutak*?**

Pa eto, nakon što smo se dogovorili na radiju da ću nešto smisliti, ja sam počela smišljati, a Nila mi nije dala mira, dok nakon otprilike dva mjeseca nisam i smislila. Htjela sam da to bude drukčija emisija, ne samo emisija u kojoj ću ja predlagati nekakve knjige za čitanje i raditi neke recenzije, ne, jer toga ima u svim medijima. Htjela sam osmisliti neko vrijeme u eteru koje će svim slušateljima biti ugodno provesti sa mnom, baš svima, i onima koji čitaju i onima koji su zadnju knjigu pročitali u osnovnoj školi. Ideja je bila privući slušatelje lijepom riječju, jer lijepo je slušati priču o nekoj dobroj knjizi, ali je lijepo ponekad i samo poslušati priču za Božić.

Kako se odlučite za temu svoje radijske emisije? Gdje nalazite inspiraciju?

Inspiraciju nalazim, kao i u svemu ostalom što pišem, kao i svi pisci, u svemu što me okružuje, u svakodnevnom životu, u ljudima, događajima, putovanjima, u svakoj pročitanoj knjizi.

Ponekad malo presuše ideje, nakon nekoliko godina to nije čudno, ali onda uleti moj vilenjak čitač s dobrom knjigom i ja je samo trebam pročitati! Među slušateljima imam baš nekih super čitača koji mi znaju predložiti divne knjige, a nekad mi ih čak i posude.

Imate li stalnu slušateljsku publiku? Mislite li da mladi danas slušaju radijske emisije?

Da, mogu reći da se tijekom ovih godina formirao jedan široki i prilično šaroliki krug ljudi koji ne propuštaju gotovo nijednu subotu. Ono što mi je posebno drago jest da *Knjižni kutak* ne slušaju samo visokoobrazovani ljudi, koji inače puno čitaju, jer osvjedočila sam se puno puta da redovito slušaju i ljudi kojima u životu knjiga baš i nije bliska, ali uživaju poslušati moju priču, baš kako sam i htjela. Ne znam koliko mladi slušaju radio, mislim da ne baš puno. Ali znam da se vama uvijek sviđa poslušati moj *Knjižni kutak* kad ga ubacimo u sat Hrvatskog jezika ili Povijesti.

Kakve su reakcije slušatelja na vaše emisije? Jeste li ikada doživjeli negativnu kritiku?

Nikad nisam doživjela negativnu kritiku. Reakcije slušatelja uvijek su predivne, dirljive, uvijek mi uljepšaju dan. Lijepo je dobiti povratnu informaciju da je dobro ono što radiš.

Možete li izdvojiti najdražu emisiju koju ste snimili?

Najdraža mi je svakako prva, jer je s njom sve počelo. Zvala se *Od korica do korica* i bila je kao neko uvodno slovo o tome kakav *Knjižni kutak* u eteru želim napraviti. Ali ima ih još puno koje su mi jako drage, koje su mi npr. bile posebno inspirativne za pisanje, zbog teme, autora, literature ili osobe kojima sam se bavila. Tu su

svakako i one na koje su slušatelji posebno reagirali, oni uvijek zovu ili me čak zaustave na ulici kad im se nešto posebno sviđa. Često to budu i meni nepoznati ljudi, a najdraže mi je kad nakon *Knjižnog kutka* zovu da bi pitali gdje će nabaviti tu knjigu. Onda znam da sam napravila dobru priču i potakla ljude na čitanje. Jako su mi drage zavičajne teme, sve što je vezano za Grad, npr. jedan od dražih mi *Knjižnih kutaka* je onaj o Dubrovačkom statutu iz 1272., pa brojni o djelu Tereze Gović, svakako i istinita priča o znamenitoj dubrovačkoj učiteljici Franici Dall'eri. E, da, divan mi je bio *Knjižni kutak* o svjetionicima, prekrasna knjiga, a onda još oko nje ispletene malo i osobne impresije s Palagruže i priča je potpuna. U pravilu, kad se ja oduševim nekom knjigom ili sam posebno zainteresirana za neku temu, onda ispadne i izuzetno dobar *Knjižni kutak* i budu oduševljeni i slušatelji. Sad upravo trebam snimati priču o knjižnici u Petrinji i jako sam zadovoljna kako sam je koncipirala, vidjet ćemo kako će cijela ideja ispasti jer bit će i humanitarnog karaktera. **Je li vam nekad teško balansirati između posla knjižničarke i vođenja radijske emisije?**

Naravno da nije lako raditi u školi puno radno vrijeme i onda doći doma, sjesti za računalo i pisati do navečer. Kad si umoran, teško dolazi inspiracija. Naravno, tu su i druge obaveze. Posao u školskoj knjižnici zahtijeva puni angažman, jednako kao i ovaj na radiju. Ali se u osnovi ta dva posla nekako isprepliću i već puno godina lijepo egzistiraju jedan uz drugoga, nekad ih poveže i zajednička inspiracija, jer čvrsto ih veže isti temelj – knjiga. A i u školi i na radiju u fokusu su mi – čitači.

Školska je knjižničarka u devet godina snimila oko 500 radijskih emisija

Jeste li ikada imali namjeru odustati od svoje radijske emisije? Što vas potiče da i dalje snimate?

Pa ne mogu reći da povremeno ne dode do zasićenja, nije lako svaki tjedan smisliti nešto novo, pročitati potrebnu literaturu, to onda napisati pa snimati. Za pripremu jednog *Knjižnog kutka* treba mi nekoliko dana. Onda ih snimam, obično četiri do pet, u komadu.

To zna biti prilično naporno, sve odjednom pročitati, nekad ostanem bez glasa. Ali evo, još nisam odustala, u 9 godina snimila sam oko 500 emisija i u svih tih 9 godina samo jednom nije išao *Knjižni kutak*, bili su izbori pa se cijeli dan pričalo samo o politici. A što me potiče i dalje? Najviše reakcije ljudi, to što me vole slušati i što im je još uvijek zanimljivo, ako njima nije

dodijalo, onda ne bi smjelo ni meni. Potiče me svatko tko nešto pročita ili nabavi neku knjigu jer sam ga ja na to potakla (jednako kao što me u školi uvijek potiču djeca koja vole čitati). A i ja volim pisati i pričati, a i već sam rekla, volim radio kao medij. Slušatelji ne odustaju pa se nadam da neću ni ja.

Dora Vuinac, 7. c

Top & flop 2020.

Što je bilo dobro, a što ne u 2020. otkrivaju nam učiteljica razredne nastave Paula Majstorović, predmetna učiteljica matematike Dragana Kekez i vjeroučitelj Krunoslav Batinić.

**PAULA
MAJSTORVIĆ**

TOP

1. Više vremena za obitelj
2. Solidarnost među ljudima
3. Male stvari – lijepo vrijeme, dobar film, prava pjesma u pravo vrijeme

FLOP

1. Manje putovanja
2. Manje druženja s prijateljima
3. Ograničavanje sloboda

**DRAGANA
KEKEZ**

TOP

1. Maturalna večer moga starijega sina
2. Više vremena za uživanje sa svojom djecom
3. Poboljšanje mojih kulinarskih sposobnosti

FLOP

1. Problemi s lumbalnom kralježnicom
2. Neugodan rođendanski poklon na školskom parkingu
3. Otekline ruke uslijed neopreznog vađenja krvi

**KRUNOSLAV
BATINIĆ**

TOP

1. Ostvaren projekt Djeca Mokošice za djecu Bolivije
2. Nove mogućnosti komunikacije
3. Povezivanje ljudi na novim i drugačijim relacijama

FLOP

1. COVID-19 kriza
2. Izolacija ljudi
3. Sve izraženiji oblici vjerskog nihilizma

Andela Konjevod, 5. c

Veljača

5. 2. – prof. Ružica Matković
27. 2. – prof. Ružica Sikirić

Ožujak

22. 3. – prof. Ivana Konsuo Batarilo
23. 3. – prof. Antonija Lazarević

Travanj

8. 4. prof. Aida Hebib Raguž

Svibanj

26. 5. – prof. Ivan Prce

Lipanj

14. 6. – prof. Boško Ćorak

Srpanj

14. 7. – prof. Jelena Matković

Kolovoz

22. 8. – prof. Nikša Grbić

Rujan

8. 9. – prof. Nikolina Bubica
13. 9. – prof. Jasna Njavro
15. 9. – prof. Milana Gujinović

Listopad

27. 10. – prof. Josipa Vuković

Studeni

28. 11. – prof. Marija Matasić

Prosinac

2. 12. – prof. Ivana Obradović

Kaja Jurišić, 7. c

Prepoznaješ li profesore?

1

2

3

4

5

6

1 - ANTONIJA LAZAREVIĆ; 2 - BOŠKO ĆORAK; 3 - IVANA KONSUO BATARILLO; 4 - JELENA MATKOVIĆ; 5 - DRAGANA KEKEZ; 6 - JOSIPA VUKOVIĆ

Paula Đurović, 5. d

POSAD VOZAČA U ČISTOĆI „DUBROVNIK“

Posao čistača nije sramotan, već zanimljiv

Gospodin Antun Marković jedan je od prvih koje se ujutro može vidjeti u Mokošici jer posao vozača kamiona gradske Čistoće podrazumijeva rano ustajanje.

Gospodin Antun joystickom upravlja dizalicom

Kamion Čistoće teško prolazi kroz Mokošicu zbog nepropisnog parkiranja

Otac Antun Marković vozač je kamiona u Čistoći „Dubrovnik“. Radno je vrijeme vozača u Čistoći od pet ujutro do podne, iako to nekad zna biti kraće, nekad duže. Gospodin Marković ističe da posao čistača nije težak ako ga voliš raditi.

Uske ulice u Mokošici zahtijevaju posebne vještine

Često se u društvu govori da je posao čistača sramotan, ali on je zapravo jako zanimljiv, osobito otkad su u Mokošici stigli podzemni kontejneri koji su tri puta veći od onih metalnih na kotače. Gospodin Marković objašnjava da je za otvaranje podzemnih kontejnera

potreban ključ, a zatim dizalica da se kontejner izvadi. Dizalicu kontejnera kontrolira vozač kamiona koji ima takozvani *joystick* kojim se upravlja dizalicom. Vozač kamiona mora imati posebne vještine upravljanja vozilom, pogotovo u Mokošici. Gospodin Marković žali se da je teško prolaziti kroz uske ulice Mokošice, naročito putem do škole, koji svaki drugi dan bude zakrčen zbog nepropisnog parkiranja.

Nedovoljna briga za okoliš

–Jedan od problema u ovome poslu je i taj što ljudi ne recikliraju, pa čistači moraju miješati različite vrste otpada. Zato je Grabovica pokraj Osojnika,

koja je nekad bila rupa za odlaganje otpada, postala brdo plastike. Također, pojedinci u Mokošici svoje smeće ostavljaju pored kante i onda se ono gomila te se tako stvara nered. – ističe gospodin Marković i pohvaljuje sve one koji svoje smeće bacaju u kontejnere i kante. Na putu do škole svakodnevno se mogu vidjeti bačeni papiri, plastična ambalaža i drugi otpad. Gospodin Marković upozorava sve roditelje i djecu da ne bacaju smeće po podu jer je naš okoliš već u kritičnom stanju i potrebno ga je puno bolje čuvati.

Luka Marković, 5. c

RAD U UDRUZI DVA SKALINA

Skalin po skalin za dobrobit najosjetljivijih

Osmijesi šticenika u dnevnom boravku Skalin po skalin

Mama našeg učenika, gospođa Irena Perger Milutinović radi u Udruzi Dva skalina gdje se brine o najosjetljivijim članovima našega društva.

Posao gospođe Irene podrazumijeva brigu i skrb za štice-nike Udruge *Dva skalina*, a to su djeca s najtežim oblicima cerebralne paralize i kromosomopatijama koja zbog svog stanja ne mogu pohađati redovni vrtić ili školu ni po prilagođenom ni po posebnom programu.

Uobičajeni radni dan

Radni dan za gospođu Irenu počinje u 7.30 sati kada se štice-nici minibusom s prilagođenim sjedalima odvoze do dnevnog boravka *Skalin po skalin*. Po dolasku u boravak slijedi doručak i terapije (tko je pije u to vrijeme). To su uglavnom antiepileptici jer većina djece ima epilepsiju. Zatim na red dolaze određene aktivnosti s fizioterapeutom, edukacijskim rehabilitatorom i logopedom. U 12 sati je ručak iza kojega se obavlja njega štice-nika (presvlačenje pelena i sl). Gospođa Irena ističe da doručak i ručak znaju trajati dosta dugo jer sva djeca imaju poteškoće u žvakanju i gutanju. Djeca vole kratko odspavati pa im se to omogući. Ako je lijep i topao dan, tijekom jutra otidu vani na igralište. U 14 sati počinje spremanje djece, a u 14 i 30 kreće se iz boravka minibusom prema njihovim kućama. Otprilike tako izgleda jedan običan dan ako je sve u redu, tj. ako djeca ne dobiju epileptične napadaje koji su nepredvidivi i zahtijevaju hitnu intervenciju.

Psihički zahtjevan posao

– Najteži je dio moga posla psihičke prirode. Pogotovo kada dođe novi štice-nik mladih roditelja, a ja znam da ih

Gospođa Irena emotivno je vezana za štice-nike Udruge

čeka dug, trnovit i bolan put prihvaćanja stanja djeteta kakvo jest. Općenito se često preispitujem jesam li uspjela djetetu pružiti ono što mu je potrebno (s obzirom na to da nijedno dijete s kojim radim ne govori). – iskrena je gospođa Irena. Iako se trudi da se emotivno ne navezuje i posao ne nosi doma, to uglavnom nije slučaj. Od velike su pomoći određene radionice sa psihologom za zaposlene u Udruzi koje im pomažu da se bolje nose s psihičkom opterećenosti koja je posljedica dugotrajnog rada s djecom s poteškoćama u razvoju. Nažalost, takve su radionice dosta rijetke. Gospođu Irenu nakon napornoga dana najviše opuštaju šetnje u prirodi i joga.

Najvažnija je empatija

Kvalitete koje osoba treba imati za baviti se ovakvom vrstom posla su jako puno strpljenja i empatije. Osoba treba biti psihički stabilna i jaka da bi podnijela sve izazove ovakvog posla, ali empatija je ključna.

– Kroz svoje dugogodišnje iskustvo rada sa djecom s poteškoćama u razvoju nisam srela osobe koje nemaju empatiju za njih. U našem gradu i našem društvu empatija za ovakvu djecu po mom mišljenju dovoljno je razvijena. Isto tako smatram da potpuna inkluzija u društvo djece s kojom ja radim nije moguća s obzirom na njihova višestruka oštećenja. – zaključuje gospođa Irena.

Laura Carevc, 7. d

Lazareti su nekada bili najpoznatija dubrovačka karantena, a danas su tamo smještene razne udruge i galerije

karantena

karantena (franc. *quarantaine*: četrdesetak dana, prema *quarante*: četrdeset; usp. njem. *Quarantäne*), postupak kojim se radi zaštite od širenja zaraznih bolesti odvajaju osobe, životinje i predmeti za koje se sumnja da su zaraženi.

DUBROVAČKE KARANTENE

Dubrovačka Republika prva uvela karantene

Pandemija koronavirusa u naš je svakodnevni rječnik uvrstila pojam karantene. Taj nas pojam asocira na doba Dubrovačke Republike i promišljenost starih gospara koji su prvi u svijetu osnovali karantene.

Prve karantene

Prva karantena osnovana je 1377. godine kada je Veliko vijeće Dubrovačke Republike donijelo odluku prema kojoj se ni domaći ni strani ljudi, koji dolaze iz okruženih zaraznih krajeva, ne smiju primiti ni u grad ni na dubrovačko zemljište dok ne izdrže mjesec dana čišćenja na otocima Mrkanu, Bobari i Supetru, koji se nalaze blizu Cavtata. Zgrada u kojoj se karantena provodila zvala se lazaret ili kontumac. Prva karantena nije bio današnji prostor na Pločama koji znamo upravo pod nazivom Lazareti, nego upravo Mrkan, Bobara i Supetar. Na tim su se otocima za ljude u izolaciji gradile posebne barake u kojima bi oni bili 30 do 40 dana. Kada ne bi bilo mjesta na otocima, izolacija bi se provodila na drugim otocima u neposrednoj blizini, a to su Koločep, Šipan i Lopud. Tek 1429. godine dubrovačka vlada

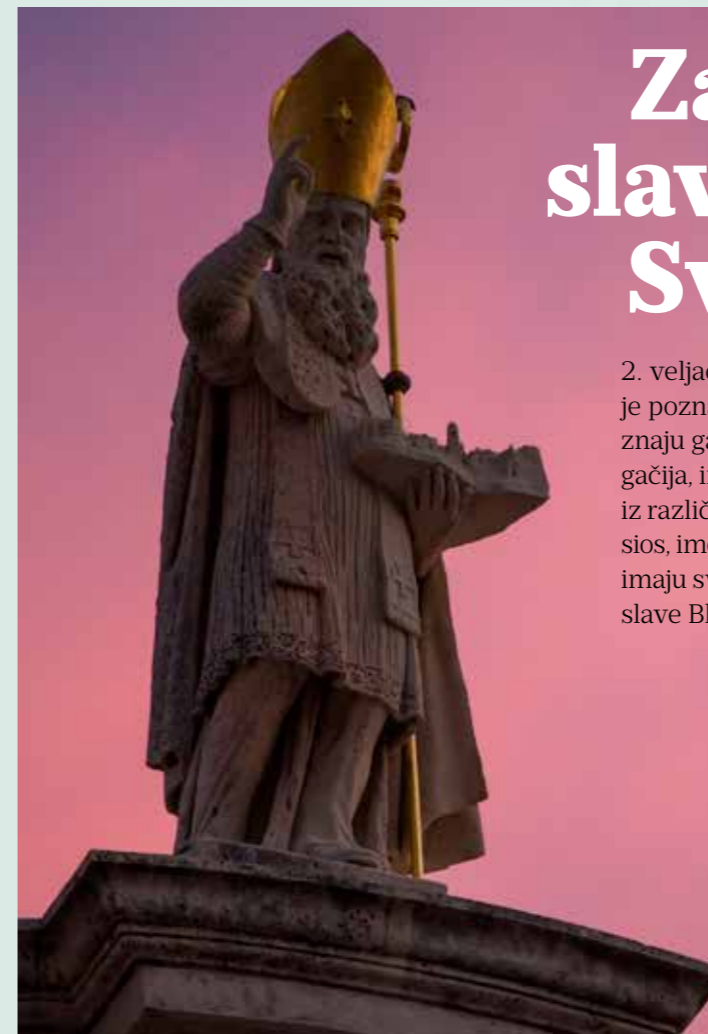
donosi odluku o gradnji baš prvog dubrovačkog lazareta, tj. karantene na otoku Supetru, na Dančama i u parku Gradac.

Lazareti najpoznatija karantena

Slično današnjoj pandemiji koronavirusa, i u doba Republike bilo je puno teških epidemija i otoci nisu mogli primiti dovoljan broj ljudi, stoga su se karantene morale otvoriti i u neposrednoj blizini grada. Grad je tek 1627. odlučio sagraditi lazaret na Pločama. Dubrovčani u početku nisu željeli karantenu u blizini samoga grada zbog straha od zaraze, no ipak su se odlučili na gradnju kako bi jednostavnije kontrolirali ljude u samoizolaciji. Ova je odluka objavljena u tzv. Zelenoj knjizi (*Liber viridis*) pod naslovom *Veniens de locis pestiferis non intret Ragusium nel districtum* (*Tko dolazi iz okuženih krajeva, neka ne stupi u*

Dubrovnik niti na njegovo područje). Prostor Lazareta sa sačuvanih 8 zgrada i 5 dvorišta obnovljen je 1623. s morske strane kako bi mogli prilaziti i veći brodovi. Bila su to prostrana skladišta za robu i stoku te prostori-je za dulji boravak trgovaca i putnika u izolaciji. U 17. stoljeću dubrovački Lazareti bili su najveći trgovački tranzitni centar na Jadranu i jedna od najbolje organiziranih karantena na Mediteranu. Trajanje karantene produženo je s trideset na četrdeset dana, a zdravstveni radnici, tzv. kacamorti nadzirali su provođenje i poštivanje odredbi o karanteni. Danas su u la-dama Lazareta smještene galerije i udruge. Godine 1533. počeo se graditi lazaret na Lokrumu. Premda je sagrađen veliki četverokutni lazaret, nikad nije dovršen niti upotrijebljen za karantenu.

Nika Lujak, 7. c

Zašto Blaženka slavi imendan na Svetoga Vlaha?

2. veljače slavi se Sveti Vlaho, zaštitnik našega grada. U nas je poznat po imenu sv. Vlaha, ali u nekim drugim gradovima znaju ga kao sv. Blaža. Imena Blaž i Vlaho, iako potpuno drugačija, imaju isto značenje - „onaj koji je tepav, mucav“. Potječu iz različitih jezika. Dok ime Vlaho dolazi od grčkog imena Vlasis, ime Blaž preuzeto je iz latinskog imena Blasius. Oba imena imaju svoje izvedenice pa tako 3. veljače osim Vlaha, imendan slave Blaž, Blažen, Blaženka, Blaženko, Blaže i sl.

Emma Lojpur, 7. a

Sklonidba imena Vlaho

N Vlaho
G Vlaho
D Vlahu
A Vlaho
V Vlaho
L Vlahu
I Vlahom

POSEBNA FESTA

Najdirljiviji trenutci trodnevnice

Naša knjižničarka Irja Jerković i učenica Paula Đurović ostavile su sve bez daha.

Trodnevnica je duhovna priprava za svetkovinu sv. Vlaha, našega parca. Tradicija je da se nakon mise održi prigodan školski program. Naša knjižničarka Irja Jerković predivnim je riječima uime svih učenika i djelatnika naše škole pozdravila prisutne na prvi dan trodnevnice. Dirljivim je rečenicama pokucala na vrata naših srca. Spala knjiga na dva slova, došle smo Vam samo nas dvije! rekla je na početku svog obraćanja. Učenica Paula Đurović izvela je svoju pjesmu Rego s Neba, a za to ju je pripremila također naša knjižničarka. Paula je bila odjevena u originalnu mljetsku nošnju, što je uz njezino osjećajno recitiranje doprinijelo dojmljivom nastupu. Paula nam je o toj večeri u Sv. Vlaha nešto i ispričala: Na početku

sam imala tremu, ali kad sam počela čitati, osjećala sam se potpuno opušteno. Bilo mi je malo lakše jer nije bilo puno ljudi u crkvi. Bio je dopušten dolazak i nastup samo jednog učenika i njegovog mentora. Reakcije su bile iznad naših očekivanja, predivne. Trebalo nam je uru vremena da učinimo dir Stradunom jer su nas ljudi zaustavljali na svakom koraku. Toliko su ih naše riječi te večeri dirnule da je bilo čak i suza, a mobiteli nisu prestali zvoniti do kasno navečer, pa čak i sutradan. Biskup Uzinić zagrlio nas je obje na kraju večeri. Vidjelo se da je bio jako dirnut našim nastupom. Želite li pogledati nastup, poveznica na videozapis je dostupna na školskim mrežnim stranicama.

Ivana Nenada, 5. d

Knjižničarka i Paula nakon dirljivog nastupa

TRADICIJA S OSOJNIKA

NOŠNJA MLADIH SALAČKI I SOČANA

Narodna nošnja dio je kulturne baštine i danas se nosi samo u posebnim prigodama. Mladi članovi KUD-a Sveti Juraj Osojnik predstavili su nam svoje nošnje.

MUŠKA NOŠNJA

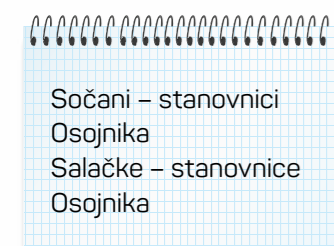
KAPA je crvene boje i nose je samo muški.
PUCE su srebrne i nose se kao ukras na košulji.
KOŠULJA je bijela dugih i širokih rukava.
PREMITAČA je naziv za muški džilet ili prsluk.
KORET je paletun dugih rukava i crveno-plave je boje.
FERMEN je ukras izvezen na nošnji.
PAS se vrti oko gaća i pričvrsti sigureticom.
GAĆE su široke i crvene ili modre boje.
BJEČVE su vunene i uvijek bijele boje. Visoke su i stežu se lastikom.
OPANCI su crne boje.

Mateo Viočić, 5. c

ŽENSKA NOŠNJA

BROŠ je uvijek cvjetnog oblika.
MARAMA je bijela i zakopčava se brošem.
PALETUN je plavo-crne boje.
KOTULA je crna do ispod koljena i valovita.
GRNJIAČ je crn i vezuje se oko struka.
PODLAČAK je podsuknja i oblači se nakon gaća.
GAĆE su bijele i najčešće ih oblače veće Salačke.
BJEČVE su bijele, a kad se prede u veću grupu, nose se crne.
OPANCI su crni.

Laura Urljević, 5. a

ZABORAVLJENI OBIČAJI

Kako je zeko pojeo janje

Kao što se u božićnom vremenu Djed Božićnjak suprotstavlja Malome Isusu, tako se u uskršnjem vremenu zeko suprotstavlja janjetu. Istražili smo zašto dolaze novi motivi koji se suprotstavljaju našim običajima i nadvladavaju ih.

U posljednje vrijeme u medijima se uz Uskrs najčešće veže lik zeca i jaja. Motiv zeca počinje se koristiti u kršćanstvu i povezivati s Uskrsom u 17. st u Njemačkoj. Priča o zecu potječe iz narodnih običaja jer se zeko u Bibliji nigdje ne spominje. U njemačkim pričama uskrсни zec dobroj djeci donosi čokoladu, baš kao što Djed Božićnjak donosi poklone za vrijeme Božića. Ni jedno ni drugo nemaju poveznice s kršćanstvom.

Jaganjac Božji

Jedan od najpoznatijih uskršnjih simbola je janje. Obično se slika uz zastavicu sa znakom križa i naziva se na latinskom *Agnus Dei* (Jaganjac Božji), što je drugi naziv za Isusa Krista. Janje je simbol Isusova otkupljenja ljudi od grijeha. Žrtvovao se kao nevin jaganjac,

milosrdan prema onima koji su ga nepravedno mučili. Prema tome je janje puno jači simbol Uskrsa od zeca.

Zeka smo mi naveli da pojede janje

Zeko na Uskrs viri iz svakog kutka naših ekrana, kao da nas napada. Mi kao djeca učimo što nam govore naše majke i očevi, djedovi i bake. Ako nam i oni za Uskrs stavljaju pred oči zeca više nego janje, onda zec postaje naša tradicija. Kad smo kod Uskrsa, tradicije i janjeta, postoji i kalup za kolač u obliku janjeta.

Tradicionalni recept

Za pripremu tradicionalnog uskršnjog kolača u obliku janjeta potrebno je: 500 g brašna, 250 g margarina, 1 vanilin šećer, 1 prašak za pecivo, 150 g šećera i 4 jaja. Priprema: Jaja miješati sa šećerom,

dodati vanilin šećer. Omekšati margarin da bude pjenast i dodati ga u smjesu jaja i šećera. Pomiješati brašno i prašak za pecivo te postepeno dodavati u smjesu. Namastiti kalup janjeta (kalup se sastoji od dvije strane) i napuniti ga smjesom. Staviti u pećnicu, a ispod kalupa obvezno staviti papir za pečenje jer tijekom pečenja malo smjese procuri iz kalupa. Peče se na 180 °C 30 – 40 min. Kad se ohladi, ukrasi se šlagom. P. S. – Kalup se može i danas kupiti preko interneta, a može biti i željezni i silikonski.

Tradicija ovisi o nama

Ovo je dobar način kako ne dati zecu da nadvlada naše uskršno janje, a ujedno se oslastiti. Tradicija, tj. opstanak janjeta ovisi o nama.

Paula Đurović, 5. d

KAD ZADRHTI TLO POD NOGAMA

NAJJAČI POTRESI KOJI SU POGODILI DUBROVNIK

Područje Dubrovačko-neretvanske županije seizmički je aktivno i uz Zagreb je najugroženije područje u Hrvatskoj. Saznali smo uzrok te istražili tri najveća dubrovačka potresa.

Dubrovnik se nalazi na Jadranskom rasjedu, zoni sudara Euroazijske i Afričke ploče. Zbog toga je seizmička aktivnost pojačana. Procjena potresa maksimalne magnitude je 7,5 po Richteru i takvi su se potresi već događali.

Potres iz 1667. godine

Najjači potres dogodio se 6. travnja 1667. godine s magnitudom 7,5 po Richteru. Epicentar je bio u podmorju ispred starog Dubrovnika. Osjetio se čak u 1000 km dalekom Carigradu. Razoren je gotovo čitav grad, a preko 5 000 ljudi je poginulo. Nakon potresa je kao posljedica uslijedio tsunami. Kamenje se kotrljalo sa Srđa, gusta prašina zamračila je nebo, pojavljivale su se pukotine u zemlji, presušili su izvori vode, a zbog jakog je vjetrova buknuo i požar koji je sve

U Dubrovniku je zbog njegova položaja seizmička aktivnost pojačana

dokrajčio. Tadašnji svjedoci navode da su se mjesecima nakon potresa u moru ispred starog Grada osjećali velika tutnjava i manji potresi. Ljudski i materijalni gubitci su bili tako poražavajući da se Dubrovnik više nikada nije oporavio.

Potres iz 1979. godine

15. travnja 1979. godine zatrebao se Dubrovnik zbog potresa s epicentrom u Albaniji snage 7 po Richteru. U potresu je bilo mnogo ljudskih žrtava. Po svjedočanstvima stanovnika Mokošice kuće koje su se nalazile uz rijeku

i koje su radene na mekšem tlu, pretrpjele su veća oštećenja od kuća koje su radene na stjenovitom tlu. Lokalna zanimljivost oko ovog potresa je da se stalna temperatura rijeke Omble, koja je 12 °C (zimi i ljeti), dva dana prije potresa neuobičajeno popela na 13 °C te se nakon potresa i otpuštanja negativne energije vratila na uobičajenih 12 °C.

Potres iz 1996. godine

5. rujna 1996. godine snažan potres magnitude 5,6 po Richteru pogodio je Ston. Nije bilo ljudskih žrtava, ali je materijalna šteta bila jako velika. 350 objekata srušeno je ili oštećeno toliko da su prestali biti sigurni za korištenje. Stizali su kontejneri i kamp-kućice od kojih je kasnije napravljeno „naselje“ u kojem su neki ljudi živjeli čak deset godina. Obnova Stona trajala je 20-ak godina.

Leona Raguž, 5. d

Ston je u potresu 1996. pretrpio veliku materijalnu štetu

UDRUGA EKO-OMBLIĆI

EKO JA, EKO TI, ZA PRIRODU SMO SVI!

Mnogo učenika naše škole učlanjeno je u Eko-Omblice. Razgovarali smo s voditeljicom Jadrankom Šimunović.

Članovi Eko-Omblica sa svojom voditeljicom Jadrankom Šimunović ove godine sve akcije provode vani

Kada su i kako osnovani Eko-Omblići?

Ideja je nastala u proljeće, kada sam vidjela da su djeca zainteresirana u radu Ekološke udruge Ombla. Osnovani su 22. 3. 1999. na Svjetski dan voda. Tada nas je bilo već dvadeset.

Koliko članova ima u Eko-Omblicima?

Udruga trenutno broji 170 članova, a aktivnih je 67.

Tko sve može biti član?

Svatko može biti član Eko-Omblica, samo mora poštovati i voljeti prirodu te imati od 5 do 15 godina. Djeca iznad 15 godina učlanjuju se u Zeleno Sunce. Tu su i odrasli. Nema članarine! Izleti su besplatni!

Kada je nastao Eko-park?

Eko-park nastao je 1996. godine na inicijativu voditeljice Eko-Omblica Jadranke Šimunović i Ekološke udruge Ombla. Prostor gdje je sada Eko-park bio je zapušten. Nakon Ekološke udruge Ombla počeli su ga preuređivati Eko-Omblići i Zeleno Sunce. 2005. godine dobio je nagradu za najljepši

ekopark u Dalmaciji. Dobila sam ideju napraviti i vježbalište pokraj garaža, koje je uz Eko-park omiljeno okupljalište.

Koliko akcija imate tjedno?

Tjedno imamo jednu ili dvije akcije. Sve ovisi o tome što se događa oko nas. Ljeti ih imamo više. Idemo na razne otoke. Trenutno su sve aktivnosti zbog Covida-19 vani.

Koja su vam ugodna, a koja neugodna iskustva?

Imam mnogo ugodnih iskustava u svome radu, s tim da je u 25 godina postojanja kroz naše ekološke udruge prošlo 6160 djece, mladih i odraslih. Trebala bi mi knjiga da to sve napišem! Neugodno iskustvo doživjela sam 2005. godine kada su vandali uništili sve drvene eksponate (stol, ljučake...) i razbili fontanu. Vandali unatoč kamerama i dalje sve uništavaju. Neugodno iskustvo je i to da se zagađuje okoliš (baca se smeće, sijeku stabla...).

Što biste nam poručili za kraj?

Eko ja, eko ti, za prirodu smo svi!

Lucija Zokić, 5. a

KVIZ

ŠTO SE (NE) SMIJE RADITI TIJEKOM POŽARA

Saznajte umijete li ispravno postupati u slučaju požara.

1. Ako se nalazimo u prostoriji u kojoj je buknuo požar, ispravno je:

- a) otvoriti prozor
- b) zatvoriti prozor

2. Plamen na štednjaku ne smijemo nikako:

- a) ugasiti vodom
- b) pokriti dekom

3. Nalazite se na 3. katu zgrade koja gori.

Ne smijete silaziti:

- a) liftom
- b) stepenicama

4. Prvi ste vidjeli požar. Što ćete napraviti?

- a) Čekati da naide netko od odraslih.
- b) Slikati i postaviti na društvenu mrežu.
- c) Pozvati vatrogasce.

5. Koji broj birate kada želite pozvati vatrogasce?

- a) 194
- b) 193
- c) 192

Ana Matković, 5. d

Za uspješno sprječavanje požara važno je znati broj vatrogasaca

RJEŠENJA:
1 - b) Ne smiju se otvarati prozori ili vrata kako kisik ne bi ušao u prostoriju i proširio požar. Kisik hrani vatru! 2 - a) Požar u zatvorenom prostoru ne smije se zalijevati vodom da vas ne bi stresla struja. Vrtnice ulje prska u kombinaciji s vodom pa vas može i opeći. 3 - a) Nikako se ne smije ići liftom, nego isključivo stepenicama da ne biste zaglavili! 4 - c, 5, b) Brza ispravna reakcija spašava živote. Čim se primijeti požar, treba se nazvati broj 193 i polako bez panike navesti važne informacije. Razgovor se ne smije prekidati dok vam se ne dozvoli.
Važni brojevi: Policija: 192 / Vatrogasce: 193 / Hitna pomoć: 194.

Maksimalna temperatura = 38,4 °C (10. 8. 2017.)
Minimalna temperatura = -6,8 °C (8. 1. 2017.)
Maksimalna srednja brzina vjetra = 16,5 m/s sjevernoistočna (14. 2. 2021.)
Najveći udar vjetra = 36,2 m/s sjevernoistočna (14. 2. 2021.)
Najveća satna količina kiše = 64,2 mm (4. 8. 2020.)
Najveća dnevna količina kiše = 129,4 mm (22. 3. 2018.)
Najveća relativna vlaga = 96 % (13. 12. 2017.)
Najniža relativna vlaga = 10 % (31. 12. 2016.)
Maximalni tlak = 1037 hPa (8. 12. 2016.)
Minimalni tlak = 992 hPa (24. 1. 2021.)

Dora Škrabo, 7. d

VREMENSKA PROGNOZA

Meteo rekordi

Priroda nikada ne prestaje s iznenađenjima i obaranjima vlastitih rekorda. Meteorološka postaja OŠ Mokošica od 2016. godine zabilježila je zanimljive meteorološke rekorde.

POŽELJNI STANOVNICI JADRANSKOG MORA

MORSKI PSI DUBROVAČKOG AKVATORIJA

Modrulj ulovljen u Zatonu

Morski pas mekuš

Znamo da nije neka utjeha kada vas nešto dotakne dok plivate u moru i znate da je u blizini viđen morski pas, ali možda vas malo umiri (ili pak uplaši) ovaj članak o vrstama morskih pasa koje možete vidjeti kod nas.

U Jadranskom moru žive 54 vrste morskih pasa. Neke od njih dolaze samo povremeno. Najčešće vrste su modrulj, mačka bljedica, psina lisica, pas mekuš i kostelj. Mnoge su vrste morskih pasa zaštićene, a za ljude su opasne tek dvije: velika bijela psina (u Jadranu videna 60-ak puta) i pas modrulj (čest stanovnik našeg mora). **U Jadranskom je moru do sada zabilježeno 13 smrtnih slučajeva koji su bili posljedica napada morskih pasa.**

Mekuš je posvuda

Pitate li lokalne ribare ima li u dubrovačkome priobalju morskih pasa, svi će vam potvrdno odgovoriti. Istražili smo o kojim je vrstama riječ i gdje obitavaju. - **Morskih pasa mekuša ima posvuda. Hvatili su ih na 10 m dubine u Zatonu i na 7 m dubine u Slanome** - potvrdio nam je lokalni ribar. Dakle, najčešća vrsta je morski pas mekuš. Naraste do 1,4 metra

i široko je rasprostranjen u Jadranu. Živi pri dnu do 500 m dubine, iznad muljevito i pjeskovitog dna. Hrani se ribom, rakovima i glavonošcima. Tijelo mu je vitko i vretenasto. Sive je boje s brojnim sitnim bjelkastim pjegama, a trbuh je bijel. Gubica je blago zaobljena. Ledne su peraje istog oblika, ali je druga nešto manja od prve. Zubi su tupo pilasti i zrnati, međusobno zbijeni u više redova.

Modrulj može biti opasan

Prošlog su ljeta po portalima kružile fotografije morskih pasa koji bi zalutali do dubrovačke obale. Morski pas modrulj ljetos se pojavio u blizini plaže Copacabane i u Zatonu te unio nemir među kupaće. **Modrulj je široko rasprostranjen u Jadranskom moru. Živi od površine do 150 metara dubine.** Samo se ponekad približava obali. Aktivniji je noću. Može biti dug do 4 m i opasan za ljude. Po leđima je

plavozelene ili tamnoplave boje, a trbuh je bijel. Hrani se ribom i glavonošcima. Gubica je dugačka i čunjasta. Prva je ledna peraja relativno visoka, a vrh je zaobljen. Zubi su trokutasti, gornji su širi od donjih i više iskošeni. Srećom, spomenuti modrulj koji je zalutao do naše obale bio je manji.

Nema razloga za strah

Ipak, nekada u naše more zalutaju i veće vrste. Nedugo nakon tog modrulja u blizini Lokruma viđen je i manji kit. Primijetila ga je posada broda za Lokrum i fotografirala. Spomenute vrste morskih pasa normalne su i poželjne za Jadransko more. Bez obzira na to što vidite u filmovima, morski psi rijetko napadaju ljude. Nismo pronašli ni jedan slučaj napada morskog psa u dubrovačkome akvatoriju, što nam pokazuje da nema razloga za brigu.

Nikoleta Ivanković, 7. b

Valjanje po pijesku pustinje

Dubai je grad blještavila

PUT U DUBAI

SUDAR SVJETOVA: DUH PROŠLOSTI U GRADU BUDUĆNOSTI

2020. godina zabranila nam je putovanja. Zbog toga smo izdvojili jedno iz 2019. godine. Popeti se na najvišu zgradu svijeta, gledati najveći vodoskok na svijetu, plivati s dupinima, jesti u pustinji i to sve obaviti u istome gradu – moguće je samo u Dubaiju.

Doček 2019. godine, a moje želje usmjerene su na putovanje koje je ujutro. Samo da sve bude dobro. U četiri sata već sam bila na nogama. Posljednje pripreme i pokret. Uzbudeno sam se vozila prema Zračnoj luci Dubrovnik. Ostavili smo prtljagu i sjeli u avion. Avantura je započela. Put je trajao 6 sati. Iako smo krenuli rano, kada smo stigli, u Dubaiju je već bila ponoć (zbog vremenske razlike od 3 sata). Kroz prozor taksija, koji nas je vozio do hotela, očarano sam gledala u visoke zgrade po kojima je Dubai prepoznatljiv. Toliko blještavila, kao da sam u filmu znanstvene fantastike.

Moderno staromodan

Dubai je glavni grad države Ujedinjeni Arapski Emirati. Mnogima je prepoznatljiv po visokoj i modernoj arhitekturi. Zbog toga ga često opisuju kao grad budućnosti. Smješten je na istočnom dijelu Arapskog poluotoka, na obali Perzijskog i Omanskog zaljeva. U Dubaiju živi oko 3 i pol milijuna stanovnika (u cijeloj Hrvatskoj živi 4 milijuna stanovnika). Stanovnici su većinom islamske vjeroispovijesti.

Najviša zgrada svijeta Burj Khalifa

Muškarci nose isključivo bijele haljine, a žene crne. Žena odijeva crninu kako bi pratila muškarca poput sjene. Čak je zabranjeno zaustavljati njihove žene i nešto ih pitati. To me podsjetilo na prava žena u prošlosti i ograničavanje ljudskih sloboda. Tako moderan grad, a tako staromodan. U Dubaiju je zabranjena konzumacija alkoholnih pića te nošenje kratke, prozirne i preotvorene odjeće.

Najviša fontana i najveća zgrada na svijetu

Ujutro sam doručkovala sam i s veseljem jurila ulicama. Imali smo toliko stvari za običi da nisam bila sigurna da ćemo sve stići. Prve na redu bile su plešuće fontane **Fontana Dubai**. To su velike fontane koje plešu kada se upali glazba. Voda se ispućava na visinu od 150 m u različitim bojama. Ispod njih se može voziti brodićem. Nakon fontana stali smo u red za **Burj Khalifu**, najvišu zgradu na svijetu. Visoka je 828 metara. Red je bio jako dug, ali bila sam toliko uzbuđena da me nije bilo briga. Čekali smo sat vremena i isplatalo se. Mama i ja ušle smo u dizalo bez tate jer se on boji visine. U dizalu su se ugasila svjetla i upalila su se sitna na stropu, što je izgledalo kao zvjezdano nebo. Budući da je to dizalo najbrže dizalo na svijetu, na vrh zgrade stigle smo u manje od 15 sekundi. Pogled s 828 metara bio je očaravajuć. S jedne strane vidjelo se plavo nebo, s druge visoke zgrade, a s treće velika pustinja kojoj se ne vidi kraj. Na večer su se ljudi okupili oko Burj Kalife i zadržano

Voda se iz plešućih fontana ispućava 150 metara u zrak

ju gledali jer je tu noć svijetlila u svim mogućim bojama.

Legoland i plivanje s dupinima

Umorno smo pošli leći. Sljedeće jutro pošli smo u **Legoland**. To je svijet legića. Pri ulasku sam se osjećala kao da sam i ja legić. Sve je bilo od legića: stolovi, staza, auti, valovi... Slikala sam se ispod tsunamija od legića. Misllila sam da će pasti po meni. Tu smo čak i ručali. Nakon ručka mi nije bilo

dovoljno avantura pa smo pošli plivati s dupinima. Na početku su dupini imali svoju predstavu. Iskakali su iz vode i vrtjeli se u zraku. Nakon predstave podijeljeni smo u grupice. Moja grupica prvo je mazila dupine. Imala sam osjećaj da diram najgladu stvar na svijetu. Dupini su bili preslatki. Zatim je uslijedio moj najdraži dio. Dio kada sam se uhvatila za dva dupina, to jest njihove peraje, i tako su me vukli po

bazenu. Jurili smo baš brzo, a jednom smo čak i zaronili.

Dan u pustinji i večera pod zvijezdama

Za zadnji dan mama je ostavila izlet u pustinju. Ranom zorom krenuli smo džipovima i vozili se dugo kroz pustinju savladavajući nepregledne dine. Svugdje oko nas bio je sami pijesak. Kada smo došli na odredište, valjala sam se po pijesku i kotrljala kao lopta nizbrdo i uzbrdo po 100 puta. Zatim sam s mamom jahala deve i gledala orlove. Kao šećer na kraju ostala nam je tradicionalna večera. Kad je pala noć, jeli smo pod nebeskim zvijezdama u pravim beduinskim šatorima. Na meniju je bila tradicionalna hrana Dubaija koja obiluje mesom, žitaricama i mliječnim proizvodima. Najviše mi se svidio khamir, tradicionalni arapski kruh, i hummus, što je zapravo namaz od slanutka. Kao što svemu lijepome dođe kraj, tako se bližio i kraj našeg putovanja. Ovo je za mene bio prekrasan završetak puta te se nadam da ćemo ga ubrzo ponoviti.

U svijetu legića

NOVE IDEJE ZA IZLET

KAMO U SKITNJU?

Treba vam odmor od malih ekrana? Uživajte u ljepotama svoga zavičaja! Izdvajamo top 5 lokacija za izlet i pojašnjavamo kako stići do njih.

IZVOR

Želite li na izvor rijeke Omble, morate Jadranskom magistralom doći do mostića u Komolcu i putem skrenuti prema brdu. Ugledat ćete slap, a 30-ak metara iza nje nalazi se izvor. S izvora se rijeke Omble grad Dubrovnik još od vremena Dubrovačke Republike napajao vodom za piće.

VRANOVIĆI

Naš zavičaj nudi još jednu visinsku destinaciju, brdo Vranovići. Automobilom idite prema Osojniku. S desne strane ugledat ćete plavu trafostanicu. Zaustavite se pored nje i slijedite kameni puteljak koji će vas dovesti do Vranovića. S brda Vranovići vide se cijela Mokošica i Babin kuk.

SLAP

Vjerovali ili ne, u Staroj Mokošici postoji slap. Iza crkve sv. Spasa nalazi se puteljak. Vodi do mjesta s kojeg možete vidjeti slap. Nakon zimskih kiša slap je bogatiji i ljepši, a njegova se voda slijeva u rijeku Omblu.

Upoznali smo vas s potrebnim informacijama. Sada je red na vama. Pročistite misli, odmorite oči, razgibajte se i uživajte!

Paula Đurović, 5. d

3

GOLUBOV KAMEN

Volite li planinarenje, za vas je idealan izlet na Golubov kamen. Za penjanje na Golubov kamen prvo morate stići u Knežicu, krenuti prema crkvi sv. Kuzme i Damjana pa skrenuti lijevo. Strmovit put dovest će vas do vrha s kojeg se ističe ljepota Rijeke dubrovačke.

2

ŽELJEZNIČKA RUTA

Kroz Dubrovnik je prije prolazio vlak, poznati Čiro. Ako želite istražiti nekadašnju željezničku prugu i vidjeti Mokošicu s druge strane, dodite u Šumet. Prođite kroz Mali tunel i slijedite šljunčani put. Uvjereni smo da će vas pogled oduševiti.

4

ANIME SVE POPULARNIJI MEĐU UČENICIMA

Sadržaj anime filmova namijenjen je i djeci i odraslima, a ponekad nije primjeren maloljetnicima

Japanska animacija osvaja svijet

Sve veći broj naših učenika postaju ljubitelji anime filmova i serija koji se prepoznaju po likovima izuzetno krupnih očiju te ističu posebnom animacijom.

Anime je izraz za svaki animirani film ili seriju iz Japana. Prepoznatljiv je po stilu crtanja likova s velikim očima, a sadržaj nije namijenjen samo djeci, već i odraslima. Katkad je sadržaj animea neprimjeren za maloljetnike. Anime dolazi od riječi animacija, a neki govore da je došao od riječi animirani. Podrijetlo riječi govori o tome da je anime nastao tako što su se japanski redatelji igrali različitim mogućnostima animacije. Anime ostvarenja mogu se vidjeti u kinima ili na TV ekranima, a popularna su u cijelom svijetu. Povijest animea seže u 1917. godinu, a glavni lik tog prvog dvominutnog animea bio je tradicionalni samuraj. Prva službena anime serija Astroboy emitirala se u Japanu 1963. godine. Najpoznatiji studio u kojemu se snima anime zove se Ghibli, a u njemu

radi jedan od najpoznatijih kreatora animea Hayao Miyazaki. Miyazaki je autor filmova *Avanture male Chihiro*, koji je svojio Oscara, te *Moj susjed Totoro* čiji je glavni lik u Japanu stekao veću popularnost od Mickeya Mousa, a u svijetu su na istoj razini popularnosti. Velika trojka animea sačinjena je od tri animirane serije: *Naruto*, *One Piece* i *Bleach*. Neki od glavnih likova u ovih serija su *Naruto-Naruto Uzumaki*, *One Piece-Monkey D. Luffy*, *Bleach-Ichigo Kurosaki*. Neki od najpopularnijih animea prikazivanih u Hrvatskoj su *Mjesečeva ratnica*, *Pokemon*, *Dragon Ball*, *Yu-Gi-Oh*. Među učenicima je anime prilično popularan. Mnogo njih gleda *Naruto*, *One punch man*, *Death note* i druge.

Laura Carević, 7. d

Anime likovi prepoznatljivi su po velikim očima

ISKUSTVO PROFESIONALNOG NOVINARA

NOVINARSKI POSAO NIKAD NIJE DOSADAN

Dubrovački novinar Mislav Ćimić već je u osnovnoj školi spoznao da se želi baviti novinarstvom. Danas je poznato lice s dubrovačkih malih ekrana i ugodni glas koji dopire iz naših radioprijamnika.

U koju ste osnovnu školu išli i kako je proteklo Vaše školovanje?

Ja sam bio učenik Osnovne škole Lapad, tj. prva sam četiri razreda završio u Osnovnoj školi Montovjerna i onda sam prešao u veliku školu, tako da sam cijelim srcem Lapađanin. Volio sam školu i baš mi je bilo lijepo, čak mi je bilo ljepše u osnovnoj školi nego u srednjoj zato što smo, osim što smo bili dobar razred, imali i odlične učitelje koji su nas poticali i podržavali i uvijek nastojali motivirati da budemo što bolji u onome što volimo i što radimo. Čini mi se da je moje školovanje prošlo dosta uobičajeno, ništa posebno ni drugačije nego kod ostalih školaraca. Bio sam dobar učenik i nije mi bilo mrsko učiti.

Jeste li oduvijek htjeli biti novinar i kada ste se za to konačno odlučili?

Ta se ideja nekako rodila u osnovnoj školi. Zapravo sam više htio biti voditelj, nego išta drugo pa sam u školi vodio dosta školskih priredbi. Tu se rodila neka ljubav, s tim da sam u srednjoj školi to malo zanemario, ali kada je trebalo odabrati fakultet, nekako se sve jednostavno dogodilo i tu smo gdje jesmo.

Što vam je nadraži dio novinarskog posla?

Najviše volim razgovarati s ljudima, to mi je najljepši dio posla, pogotovo s ljudima koji imaju zanimljive priče koje su poticajne za druge. Razgovori su mi zato i najdraža forma (intervjui), a volim pratiti kulturu i kulturna događanja.

Ljubav prema novinarstvu javila se već u osnovnoj školi

Koji su ljudi, koje ste upoznali, na vas ostavili najveći dojam?

Bilo ih je puno i teško bi mi bilo izdvojiti pojedine, ali bilo je ljudi koji su me fascinirali time što se u životu bave onim što vole i koji su u tome svim srcem. Kad bi se događalo da ljudi dolaze s tremom na neki razgovor, u trenutku kad bi krenuli govoriti o onome što rade, a što vole, uvijek bi se oslobađali i onda nikad ne bi bilo problema.

U kojim ste sve medijima radili?

Moj doticaj s medijima najprije je bio preko studentskog radija na Sveučilištu u Dubrovniku. Tu sam nekako

krenuo pa me onda taj radio odveo na Radio Dubrovnik, gdje sam surađivao kao student. Nakon toga sam zapravo došao raditi na Libertas televiziju i to je sad moje radno mjesto.

Možete li nam reći nešto o svojoj radioemisiji Svjetionik?

Moja je radioemisija Svjetionik vjerska emisija koja se emitira ponedjeljkom od 17 sati. Traje 1 sat i isto tako donosi različite teme koje su vjerske, ali i pokrivaju teme kulture i kulturne baštine. Sve se to nekako prožima i povezuje, pogotovo u Dubrovniku. Isto je to jedan lijepi prostor u kojem ljudi mogu

Najljepši je dio posla razgovor s ljudima koji imaju poticajne priče

svjedočiti o tome kakav je njihov život, što njih pokreće, što ih u životu vodi, koje ciljeve imaju i mislim da slušatelji mogu dobiti neki poticaj i ohrabrenje na svom životnom putu.

Koje emisije radite na televiziji?

Na televiziji imam više emisija, recimo jedna emisija iz kulture. Zove se Galerija. Ona prati neke aktualne teme i događanja na kulturnoj sceni grada, koja je inače vrlo bogata, no sada tijekom korone nešto manje. Svakodnevno radim i kratke vijesti te radnu emisiju na dnevnoj bazi i izmjenjujemo se svaki dan. Radim i emisiju Modus koja se bavi ranjivim skupinama tako da, kažem, nikada nije dosadno!

Kako nastaje radijska emisija i koliko vam otprilike treba da napravite jednu?

Priprema je i više od pola posla, dakle, ako jedna emisija traje 1 sat, i više od duplo nam je potrebno za pripremu, zato što uključuje više ljudi, više gostiju te više tema. O svakoj treba nešto znati, treba ih rasporediti u emisiju. Treba mi više sati da bi taj jedan sat zvučao dobro.

Koji vam je najdraži medij i zašto?

Teško mi je to reći, ali ja od svih medija mogu izabrati elektroničke medije (radio i televizija) za razliku od novina

koje su tiskani mediji i možda društvenih mreža koje su isto mediji. Meni su radio i televizija najdraži jer mi se

čini da je tu najneposredniji kontakt s ljudima.

Je li teže raditi na radiju ili televiziji?

Pa sve ima svoje izazove, prednosti i mane, ali televizija je ipak kompliciranija, zato što ima tu dimenziju slike. Dakle, kad se vidi, onda nema nikakvog dodatnog zbivanja. Radio potiče maštu, a televizija sve otkriva!

Sjećate li se svog prvog novinarskog zadatka?

Moj prvi novinarski zadatak bio je na studentskom radiju kad sam trebao napraviti vremeplov (pregled najvažnijih događaja iz povijesti na taj datum). Sjećam se da je to bio moj prvi susret s mikrofonom kao nekoga tko nije gost, nego netko tko priprema sadržaj. To mi je izgledalo kao mali vremeplov koji je zapravo sporedan i odlično mjesto ili prostor za vježbanje. Uglavnom, imao sam veliku tremu.

Gdje biste se voljeli vidjeti za 10 godina?

Uh, to mi je teško pitanje, ne znam točno. Ne mogu izdvojiti točno mjesto, prostor, vrijeme ili medij. Samo mogu reći da bih volio unaprijediti svoju karijeru i raditi s ljudima. Volio bih ići u ovom smjeru.

Rad na televiziji teži je zbog dimenzije slike

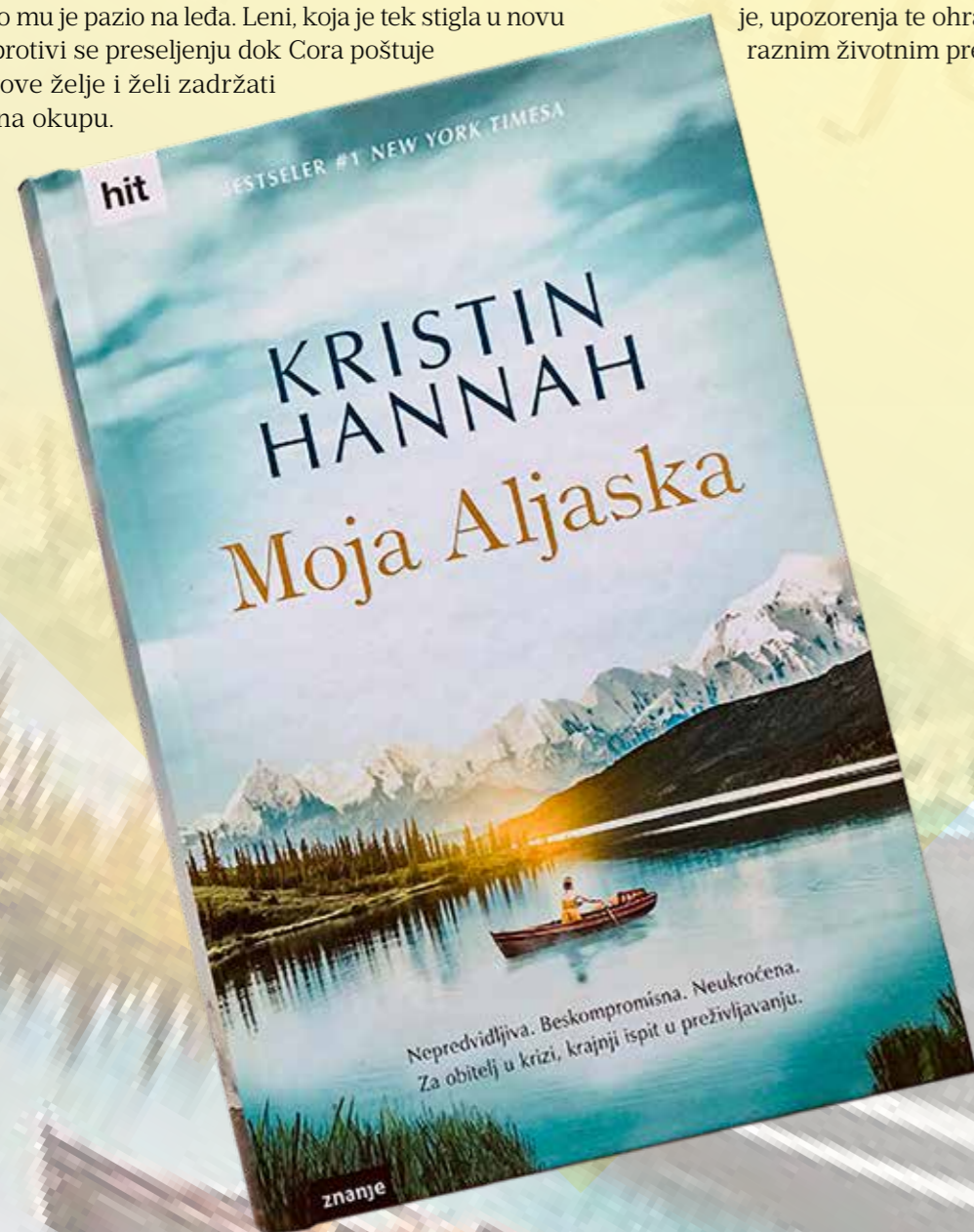
KNJIŽEVNA RECENZIJA

Moja Aljaska

Moja Aljaska roman je autorice Kristin Hannah izdan 2020. godine. Radnja romana proteže se na čak 487 stranica, a započinje povratkom Ernta Allbrighta iz Vijetnamskog rata koji mu je prouzrokovao mnogo trauma. Ernt se iz rata vratio kao nepredvidljiv čovjek kojeg njegova žena Cora i kći Leni ne prepoznaju. Kroz cijeli se roman trinaestogodišnja Leni bori s vrtlogom lošeg odnosa svojih roditelja i s pubertetom. Jednog dana Ernt prima pismo od roditelja svog starog preminulog ratnog prijatelja u kojem piše da mu je ostavio komad zemlje na Aljasci u znak zahvalnosti što mu je pazio na leđa. Leni, koja je tek stigla u novu školu, protivi se preseljenju dok Cora poštuje suprugove želje i želi zadržati obitelj na okupu.

Obitelj se seli na Aljasku ne znajući što ih čeka. Stanovnici Aljaske im pomažu u snalaženju, no to nije dovoljno i obitelj pomalo počinje pucati. Erntovo se psihičko stanje pogoršava i Leni se brine o njihovu opstanku. Stranice ovog uzbudljivog romana brzo se listaju zbog zanimljivog sadržaja, radnje bliske svakodnevnom životu mnogih ljudi, problema trinaestogodišnje Leni s kojima se mnogi učenici mogu poistovjetiti, ali i zbog prirodne osviještenosti na koju autorica poziva opisujući divljinu Aljaske. Ova knjiga može ponuditi mnoge životne lekcije, upozorenja te ohrabrenja za suočavanje s raznim životnim preprekama.

Dora Škrabo, 7. d

SREBRNA RUKOMETAŠICA

Kristina Prkačin, naša mala iz Mokošice

Našu školu pohađalo je mnogo uspješnih sportaša. Jedna od njih je i dvadesetdvogodišnja rukometašica Kristina Prkačin.

Kristina Prkačin rodila se 21. listopada 1997. godine u Dubrovniku. Pohađala je OŠ Mokošica. Odmalena je bila zainteresirana za sport. Trenirala je plivanje, gimnastiku, odbojku i atletiku. Ljubav prema rukometu otkrila je slučajno u 8. razredu kada je trebalo igrati za OŠ Mokošica na školskom natjecanju i odlučila je nastaviti trenirati. Igrala je u različitim hrvatskim klubovima poput ŽRK Dubrovnik, RK Trešnjevka i RK Lokomotiva. Igrala je za hrvatsku juniorsku reprezentaciju, a sada igra za hrvatsku žensku seniorsku reprezentaciju. U Zagrebu je nakon srednje škole upisala fakultet. Sljedeće godine se seli u Mađarsku gdje nastavlja karijeru. Uporno je radila i vjerovala u sebe, odricala se stvari koji su njezini vršnjaci tada radili. Treninzi, rukomet i škola postali su joj svakodnevnici. Savjetuje svoj djeci da se bave sportom, da budu uporni, da vjeruju u sebe te da treniraju jer će se trud jednoga dana sigurno isplatiti. Kristina Prkačin pravi je primjer da je za sve za što se žrtvovala na kraju imalo smisla, a to dokazuje njezina brončana medalja s Europskog prvenstva u rukometu.

Luka Prkačin, 5. a

Doček u Mokošici

Sportski uzori

Učenici OŠ Mokošica jako vole sport i u ovoj školskoj godini odabrali su svoje sportske uzore.

1. Luka Modrić
2. Cristiano Ronaldo
3. Domagoj Duvnjak
4. Conor McGregor
5. Mike Tyson

Domagoj Cesar, 5. c

Luka Modrić

Hrvoje je započeo s vaterpolom s 12 godina

USPJEŠNI DUBROVAČKI SPORTAŠ HRVOJE BENIĆ O SPORTU, ŠKOLI I ŽIVOTU U MOKOŠICI

ŠKOLA JE VAŽNA ZA SVE, PA I SPORTAŠE

Jeste li znali da je vaterpolist Juga i hrvatski reprezentativac Hrvoje Benić stanovnik Mokošice? Čitateljima Ragusina otkriva detalje o svojoj sportskoj karijeri, važnosti obrazovanja, ali i zašto mu se dopada život u Mokošici.

Zašto si se odlučio za vaterpolo i kada si počeo trenirati?

Najprije sam u prvome razredu osnovne škole počeo trenirati plivanje, koje baš i nisam volio, da bih se potom zaljubio u vaterpolo. Gledao sam utakmice pred punim tribinama na bazenu i još kao mali odlučio da jednog dana i ja želim zaigrati pred toliko ljudi i osjetiti tu atmosferu. Počeo sam s vaterpolom kad sam navršio 12 godina.

Koliko ti je važna zdrava prehrana i paziš li na nju?

Prehrana je jako važna, kako u sportu tako i ako nisi u sportu. Ako jedeš puno nezdravih namirnica, puno se lošije osjećaš, debljaš, a samim time i lošije igraš. Međutim, sport je jako težak, pa si ponekad dopustim pokoju čokoladicu.

Je li korona utjecala na tvoju kondiciju?

Korona je jako utjecala na kondiciju, cijeli ritam života u

sportu na koji sam navikao. Kad je profesionalni sportaš u punoj kondiciji, ne smije sebi dopustiti da bude dugo bez treninga, ali ovo je vrlo ozbiljna situacija na koju ne možemo utjecati. Trenutno sam još u punoj fazi oporavka.

Kakav je osjećaj igrati za hrvatsku reprezentaciju?

Osjećaj nastupa za reprezentaciju teško je opisati riječima, to treba doživjeti. Dok slušaš himnu, dok je ruka na srcu i kad znaš da si došao do nekog vrhunca, da predstavljáš svoju zemlju sigurno je najemotivniji trenutak za sportaša.

Koje bi uspjehe i medalje istaknuo?

Moj najveći sportski uspjeh s reprezentacijom je brončana medalja na svjetskom prvenstvu u Južnoj Koreji 2019. godine, a prije toga i zlato na Europa kupu 2018. godine. A sa svojim klubom to je osvajanje europske Lige prvaka.

Koji te poraz najviše boli?

Svaki poraz je težak, bio to poraz koji ne utječe ni na što ili bio to poraz koji te izbacio s nekog velikog natjecanja. Najteži poraz mi je bio polufinale svjetskog prvenstva protiv Španjolske nakon kojeg 2 dana nisam spavao ni minute.

Koji ti je bio omiljeni, a koji najgori predmet u školi?

Nisam baš volio brojeve pa bih vjerojatno, kao i većina, izabrao Matematiku, ali ne kao najgori već najteži predmet, a najdraži mi je predmet bila Povijest.

Koje su za tebe prednosti i mane života u Mokošici?

Život je u Mokošici miran, lijep i dovoljno daleko od gradskih gužvi i neke gradske nervoze. Mokošica ima više mogućnosti za lijepe i ugodne šetnje, škola je skoro pa svima dovoljno blizu, puno je djece, pa bih zato svima preporučio život u Mokošici.

Često se vaterpoliste zadirkuje da su to jedini sportaši koji dres nose na glavi. Je li ti to smiješno?

Hahahaha! To mi je smiješno uvijek kada to čujem ili pročitam. Često smo na meti zezanja i provociranja, ali meni je to simpatično. Pa recimo, naš dres, tj. kapica, prepoznatljiva je svugdje u svijetu. Kad igra hrvatska nogometna reprezentacija, veliki broj naših navijača

nosi kapice, a kada su turisti u Hrvatskoj, često traže kapicu kao suvenir. Mislim da je to jako zanimljiv dres.

Jesi li dobar i u nekim drugim sportovima?

Nažalost nisam talentiran za baš puno sportova. Dok sam bio u osnovnoj školi, stalno su me stavljali na gol da branim jer sam uvijek bio veći od svojih vršnjaka i vrlo smotan s loptom pa sam samo na голу bio koristan, ali volim igrati tenis i košarku gdje se malo ispušem i izmorim.

Misliš li da je škola važna za profesionalne sportaše i zašto?

Škola je iznimno važna za sve, pa tako i za profesionalne sportaše. Škola ti daje važna iskustva, znanja i kulturu. Razvija te i gradi kao čovjeka i daje ti neku vrstu samopouzdanja. S više znanja i kulture društvo i prijatelji više će vas cijeniti. Zato je važno da svaki dan učite, jer za sve ono što danas propustite u školi ili budete lijeni za naučiti, sutra će vam biti žao što ne znate. Ja sam sretan što sam uspio spojiti sport i školu, ali isto tako mi je žao što nisam bio bolji učenik jer uvijek može bolje.

Noemi Mesulić, 7. c

Osjećaj nastupa za reprezentaciju teško je opisati. Dok slušaš himnu, dok je ruka na srcu i kad znaš da predstavljáš svoju zemlju, to je najemotivniji trenutak za svakog sportaša

KVIZ

EMPATIJA

Riješi kviz i saznaj koliko si empatična osoba.

1. U školskom hodniku za vrijeme velikog odmora vidiš kako je tvojoj prijateljici ispala marenada. Što učiniš?

- Ponudiš joj dio svoje marenade.
- Ne učiniš ništa, iako ti je žao što se to dogodilo.
- Podsmjehneš se - Kako je samo smotana!
- Odeš do nje i pitaš je kako može biti tako nespretna.

2. Kod kuće si, a vani pada kiša. Ispod svog prozora vidiš malu pokislu macu kako tužno mijauče. Što ćeš učiniti?

- Odmah ćeš istrčati van, unijeti ju u kuću i osušiti ju ručnikom.
- Žao ti je, ali možda bi se mama ljutila da ju uneseš...
- Baš te briga, to nije tvoja mačka.
- Izaći ću i šutnuti je. Što ta mačketina ima mijaukati ispod mog prozora i smetati mi.

3. Na školskom igralištu vidiš kako nekoliko starijih učenika zadirkuje i gurka učenika iz drugog razreda. Što ćeš učiniti?

- Prvo bi im rekao/rekla da prestanu. Ako ne bi pomoglo, otišao/otišla bi po učiteljicu ili ravnateljicu.
- Žao ti je dječaka, ali što ti tu možeš? Ovi dječaci su preveliki, mogli bi i mene početi gnjaviti.
- Ne zanima te, samo se odmakneš da i tebe ne bi napali.
- Dodeš do starijih dječaka i s njima zadirkuješ mladeg.

4. Zamisli da imaš malog brata od 2 godine. Začuješ ga iz susjedne sobe kako plače. Dotrčiš do njega i vidiš kako sjedi na podu. Ne znaš što mu se dogodilo. Što bi učinio/učinila?

- Pokušao/la bi doznati što se dogodilo. Ako to ne uspije, zoveš mamu ili tatu.
- Žao ti je maloga brata, kažeš mu da će sve biti u redu i odeš.
- Kad vidiš da nije ozlijeđen ili da plače bez razloga, okreneš se i odeš.
- Zaprijetiš mu da ćeš ga kazniti ako ne prestane plakati.

5. Tvoj prijatelj iz razreda je cijeli dan bezvoljan i tužan. Što ćeš učiniti?

- Pokušavaš razgovarati s njim, predložiš mu da poslije škole odete na sladoled, da ga ti častiš.

- Radije ćeš ga ostaviti na miru da mu se raspoloženje još više ne pokvari.
- Ne zanima te, imaš ti i svojih problema.
- Pomisliš da je sad pravi trenutak da ga pitaš je li ti kupio novu olovku, budući da je tvoju izgubio prošli tjedan.

6. Roditelji galame jer ne mogu naći daljinski upravljač. Tata optužuje mamu da uzima stvari i ne vraća ih na mjesto, mama se brani tvrdeći da se nije njime koristila. Ti znaš da si zadnji/zadnja uzimao/uzimala daljinski, ali se ne sjećaš gdje si ga ostavio/ostavila. Što ćeš učiniti?

- Priznaješ da si ga uzeo/uzela, ali ne znaš gdje je. Ponudiš da ćeš ga otići potražiti.
- Osjećaš se grozno što tata više na mamu zbog tvoje pogreške, ali se bojiš da tata ne više na tebe pa šutiš.
- Ne zanima te njihova svada, odrasli ionako stalno viču.
- Složiš se s tatom da je mama prilično zaboravljiva u zadnje vrijeme.

7. Tvoja najbolja prijateljica iz razreda ukrala je gumicu jednom učeniku. Učenik uznemireno počne tražiti gumicu i pita druge jesu li je vidjeli. Što ćeš učiniti?

- Natjerat ćeš prijateljicu da vrati gumicu, pripremiš da ćeš ju odati ako to ne učini.
- Žao ti je učenika, ali ti je žao i najbolje prijateljice, bojiš se da će se naljutiti na tebe ako se budeš miješao/miješala.
- Ne govoriš ništa jer baš i ne voliš tog učenika.
- Lažeš tom učeniku gdje bi sve gumica mogla biti pa mu se smiješ kad je ne uspije pronaći.

8. Sa svojim prijateljima dolaziš se igrati na igralište, no tamo su već djeca iz 1. razreda. Tvoji prijatelji ih tjeraju tvrdeći da oni imaju pravo na igralište jer su stariji. Prvašići odu pognutih glava i na rubu plača.

- Predložiš prijateljima da se igrate svi zajedno jer nije u redu da tek tako potjeraju druge s igrališta.
- Žao ti je prvašića, ali ne govoriš ništa jer se bojiš što bi ti prijatelji mogli reći.
- Ne govoriš ništa, no drago ti je što ste se tako lako riješili tih dosadnjakovića.
- Vičeš za njima da im je bolje da se više ne pojavljuju jer neće dobro proći.

NAVIŠE A ODGOVORA - Svaka čast! Vrlo si empatična osoba koja postupa ispravno bez oklijevanja. Čast je imati te u blizini!
NAVIŠE B ODGOVORA - Imaš empatije i razumiješ situaciju oko sebe, ali ne poduzimaš ništa kako ne bi sebe izložio/izložila riziku. Nekad bi se trebalo/tebala umiješati i aktivirati oko svojih blizinih!
NAVIŠE C ODGOVORA - Nezainteresirana si i neosjetljiva osoba na probleme u svojoj blizini. Misliš samo na sebe. Moraš početi misliti na druge.

NAVIŠE D ODGOVORA - Ne samo da nemaš empatije nego djeluješ suprotno i radiš još veću štetu u svakoj situaciji. To je vrlo opasna i nepoželjna osobina na kojoj moraš što prije početi raditi i ispravljati ju.

Mia Šarić, 5. a

(Poticanje empatije kod učenika razredne nastave, Zoran Komesarović)

NEGATIVNE POSLJEDICE MASKE

MASK(N)E

Ove školske godine maska je postala obavezna oprema za ulazak u škole profesorima i učenicima predmetne nastave. Učenici naše škole odgovorno su prihvatili obavezu nošenja maske, a mnogi su ju odlučili iskoristiti i kao modni detalj. Najviše učenika nosi višekratne platnene maske, ali nisu zapostavljene ni obične jednokratne maske.

Neprestano nošenje maske može dovesti do neželjenih nuspojava. To su: nedostatak zraka, glavobolja, magljenje naočala, zatezanje ušiju i maskne.

Maskne su akne koje se dobiju od nošenja maske. Medicinski naziv za maskne je mehaničke akne. Nastaju zbog iritirane kože od trljanja maske o kožu. Dodajte toplinu, vlagu od disanja, razgovora ili znojenja, nedostatak zraka i razvit će se savršeno okruženje za rast i razvoj mikroorganizama. Tako mogu nastati manje primjetni prištići i miteseri, ali i ozbiljniji problemi poput cističnih akni. Najčešće nastaju na obrazima i oko nosa. Da bi se maskne izbjegle, potrebno je paziti na higijenu lica i što ga manje dirati. Također treba paziti da maska nije prestegnuta te redovito mijenjati ili prati svoju masku.

Matea Prkačin, 7. a

Niko Batarilo, 5. d

Jakov Čosić, 5. d

Mara Gospić, 5. d

Leona Raguž, 5. d

Mia Šarić, 5. d

Ivica Bilić, 5. d

Vanja Žile, 5. d

Nošenje maske može dovesti do pojave akni

TIPS & TRICKS

STOP MAGLJENJU NAOČALA

Sigurno poznajete barem jednu osobu kojoj se pri nošenju maske zamagle naočale. Otkrivamo trikove za rješavanje toga problema i nadamo se da će vam barem jedan pomoći.

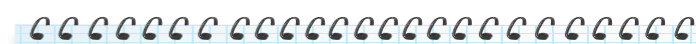
Dobro prijanjajuća maska može onemogućiti dolazak toploga zraka do vaših naočala i tako spriječiti magljenje. Važno je masku potegnuti što bliže očima i slijepiti uz nos, a naočale staviti što bliže vrhu nosa.

Pranje naočala u tekućem sapunu ili pjenu za brijanje trik je koji smo pronašli na internetu. Naočale se operu običnim tekućim sapunom

ili pjenom za brijanje, isperu mlazom vode, posuše se na zraku i lagano se prebrišu pamučnom maramicom.

Postoje maramice, krpice i sprejevi protiv zamagljivanja naočala. Mogu se kupiti u ljekarnama i optikama. Često se njima koriste sportaši.

Ema Lojpur, 7. a

Naočale - imenica koja ima samo množinu (*pluralia tantum*).
Primjer: Naočale su mi pale s glave. Kopčice su mi pale s glave.
- PREDIKATI ZA MNOŽINU
Ne može: Naočale su mi pala s glave. Kopčica mi je pala s glave.
- PREDIKATI ZA JEDNINU

MODNI STIL UČITELJICE MATEE ĐUROVIĆ

Udobnost na prvom mjestu

Mlada učiteljica razredne nastave Matea Đurović prati modne trendove, ali nije u potpunosti pod njihovim utjecajem. Tenisicama daje prednost nad štiklama, ali zato od modnih dodatka uvijek ima naušnice.

Kako biste opisali svoj stil?

Rekla bih da je ležeran. U većini slučajeva ne znam što ću odjenuti do zadnjeg trenutka pa onda izbor padne na ono što prvo dođe pod ruku.

Što najčešće odijevate? Volim udobnost, pa tako najčešće biram traperice, pamučne majice i tenisice.

Pratite li modne trendove?

Upućena sam u modne trendove i većinom znam što je trenutno IN, ali ne bih rekla da padam pod njihov utjecaj. Je li Vam draže ići u trgovine ili kupovati online?

Prije ovog korona ludila definitivno bih rekla trgovine, ali sad je to online trgovina. Puno je lakše kupovati s kauča i primati pakete s odjećom na kućna vrata. Iako se moj novčanik ne bi s tim složio.

Koje modne dodatke volite?

Uvijek imam naušnice, bez njih nikud ne idem. Često nosim sat i narukvice. I naravno, kao i svaka druga osoba koja živi na moru, nikud ne idem bez sunčanih naočala.

Imate li neke vintage komade odjeće u svom ormaru, npr. od mame ili bake?

Nažalost nemam, ali mama mi je poklonila nekoliko komada nakita koje je nosila u svojoj mladosti.

Imate li tetovažu ili piercing i koje je općenito Vaše mišljenje o tome?

Nemam ni tetovažu ni piercing. Osobno nemam ništa protiv njih, ali previše

BLIC-PITANJA:
 Tenisice ili cipele na petu?
 Tenisice! Uvijek.
 Jarke ili tamne boje odjeće?
 Tamne.
 Prugice i točkice ili životinjski uzorci?
 Prugice i točkice.
 Hlače ili suknje?
 Hlače.
 Ruksak ili ručna torba?
 Ruksak.

se bojim igle da bih se odvažila na to. Volite li tradicionalni nakit?

Naravno, posebno naušnice.

Preferirate li neke modne marke i brendove?

Što se tiče odjeće, baš i nemam, no tenisice su u većini slučajeva markirane. Preferiram Nike, Adidas, Guess, Tommy Hilfiger i sl.

Koliko Vam je uopće važna moda?

Ne mogu reći da mi nije važna, važna je kao i svakoj ženskoj osobi, ali mi nije važnija od udobnosti.

Josipa Rašić, 5. b

ZVONARICE I MARTE OPET POPULARNE

Povratak starih trendova

Sigurno ste nekada čuli svoju mamu ili baku kako spominju koja se odjeća prije nosila i da se puno stvari vraća u modu današnjice.

Zvonarice

U posljednje vrijeme može se primijetiti da su se na modnu scenu vratile hlače na trapez ili tzv. zvonarice. Djevojke ih najčešće kombiniraju na tenisice ili ravne čizme za svaki dan, a za nešto ljepše prigode nose ih na cipele s potpeticom. Zanimljivo je da su 60-ih i 70-ih godina 20. st. zvonarice nosili i muškarci. Ako vam se sviđa ovaj modni trend, prije kupovine zavirite u mamin ili bakin ormar.

Marte

Trendovi dolaze i prolaze, ali neke su stvari u modi vječne i primamljive poput legendarnih čizama Dr. Martens. Iako marte nikada ne izlaze iz mode, ove su godine opet na vrhuncu popularnosti. Prve marte proizvedene su 1947. godine, a dizajnirao ih je liječnik Klaus Märtens kao obuću za radnike. Kasnije se proizvodnja čizama prebacuje u Englesku te one postaju popularne među mladima. Marte se mogu kupiti u raznim bojama, ali najčešći izbor su klasične crne čizme s osam rupica.

MODNI STIL PROFESORA PERA KUSALA

Sam svoj majstor u odijevanju

Profesor Pero Kusalo u određenoj mjeri prati modu. Ne voli cipele ni odijela, a najdraži mu je odjevni predmet dres omiljenog NBA kluba.

Pratite li modne trendove?

Pa ne mogu reći da se pretjerano trudim pratiti zbivanja u svijetu mode, ali mislim da svatko od nas u određenoj mjeri prati modu.

Kupujete li online?

Kupujem ponekad.

Koje su vam stranice najdraže?

Najčešće posjećujem Shoebedo.hr i Sportsdirect.com.

Preferirate li neke modne brendove?

Adidas, Vans i Puma su mi najdraži.

Volite li nositi markiranu odjeću?

Nije mi bitna markirana odjeća, nosim ono što mi se sviđa i u čemu se osjećam dobro.

Čitate li modne časopise?

Ne čitam modne časopise.

Pratite li modne revije?

Ne pratim modne revije.

Kako se odijevate u svečanim prigodama?

U svečanim se prigodama trudim prilagoditi i obući svečano.

Najčešće u takvim prigodama obučem odijelo ili bar košulju.

Koje modne dodatke nosite?

Rijetko nosim modne dodatke.

Kako biste opisali svoj stil?

Svoj stil bi opisao kao opušteni casual / alternativni stil.

Što volite nositi, a što ne volite?

Volim svu odjeću u kojoj se osjećam ugodno, prvenstveno kratke hlače i majice. Ne volim cipele i odijela.

Čuvate li odjeću iz svog djetinjstva?

Ne čuvam, većinu te odjeće smo poklonili, dok jedan dio odjeće vjerojatno još uvijek čuvaju moji roditelji.

Imate li pomoć ženske osobe ili se odijevate sami?

Nemam ničiju pomoć, sam sam svoj majstor!

Koji Vam je najdraži odjevni predmet?

Dres omiljenog NBA kluba.

Leona Raguž, 5. d

BLIC PITANJA:
 Niske ili visoke tenisice?
 Niske tenisice.
 Kožna ili sportska jakna?
 Kožna jakna.
 Jarke ili tamne boje odjeće?
 Tamne boje.
 Karirano ili prugice?
 Karirano.

Natkošulje

U posljednje vrijeme cure su jako zainteresirane za natkošulje. Ovaj neobičan modni predmet kombinacija je jakne i košulje. Izgledom podsjeća na košulju, ali je od nje nešto deblje, šire i dulje. Natkošulje su idealne za jesenske kombinacije. Djevojke ih najviše vole jer su udobne i mogu se lako kombinirati za svaki dan.

Rebeka Kujundžić, 5. b

Učenice i profesorice slijede modne trendove

Amor u knjižnici

U knjižnici na kraju grada, došlo je do ljubavi iznenada. Dvije knjige Maro i Frane, stavljene su u iste ormare.

Frane je knjiga o ljepotici jednoga grada, a Maro o mladiću koji u drugom gradu vlada. Njihova ljubav počela je jedne noći, dok su knjige pričale o samoći.

Te je noći u knjižnicu došao Amor i nastao je pravi žamor. Trebalo je izabrati jedan ljubavni par kojem će Amor dati poseban dar.

Ljubav koja će ih vezati do kraja, ljubav koju ništa ne razdvaja. Izabrao je upravo Mara i Franu jer se radilo o najljepšem paru.

Sada su Frane i Maro već stare knjige i dalje ih ne more nikakve brige. Njihova ljubav još uvijek traje traje i snagu im za dalje daje.

Antea Taslak, 5. b

Nea Mesulić, 5. a

Valentinovo

Kada siječanj prode,
meni dragi dođe.
On mi izbriše muku
kad me drži za ruku.
Kad mi je poljubac na kraju dao,
odmah je nebo sjalo.
Istog trena kad sam ga poljubila,
pamet mi se pomutila.

Jelena Miladin, 6. d

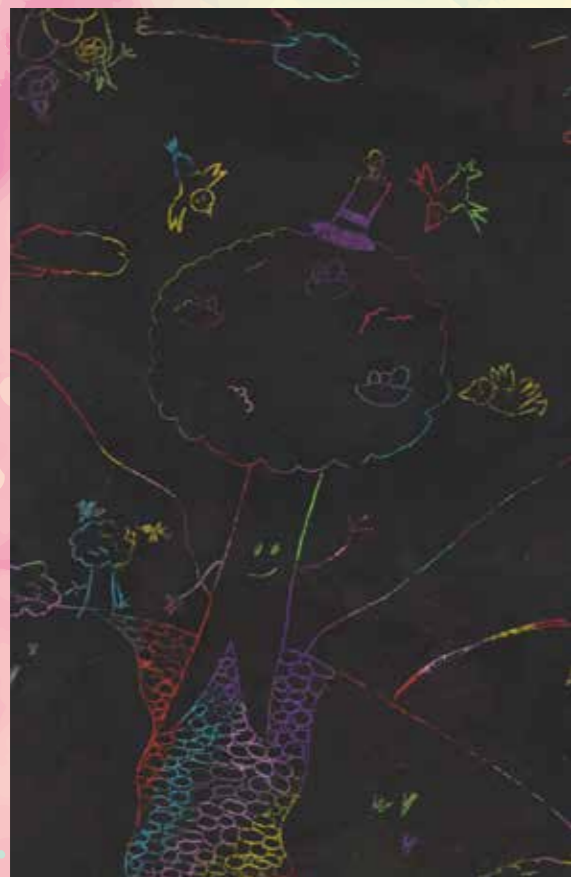
Ruža na kraju ulice

Na kraju ulice kad sam te vidjela,
shvatih da želja za tobom nije me minula.
Kad sam umorna i loše volje,
sjetim se tebe i sve bude bolje.

Kad je Valentinovo došlo,
bila sam tužna i ljuta.
U ulici smo se našli i rekao si
da pričekam par minuta.

Iznenadeno sam stala,
jer tada nisam znala.
Došao si s ružom i klekao,
Pogadate li što mi je rekao.

Dora Vuinac, 7. c

Marijela Mihalj, 5. a

Neuzvrćena ljubav

Zašto si dozvolio da te volim
kada me nisi volio?
Zašto si mi pružio ruku ljubavi
ako nije bila iskrena?
Oprosti što sam te htjela za sebe,
a ti me nisi htio.
Što mi sve to vrijedi,
kad ne mogu sjećanja izbrisati!
Zbog tebe ću cvjetovima latice kidati,
i leptirima krila lomiti.
Sva ću godišnja doba
u sante leda pretvoriti.
Znaj, i dalje ću te voljeti
i htjeti biti voljena.

Marta Kralj, 6. b

Manuela Karač, 8. b

Još uvijek te volim

Kad saznaš što je ljubav,
znat ćeš sreća što je.
Odakle dolazi i koliko traje.
Znat ćeš i za boli,
jer najviše rani onaj tko te voli.
Baci granu u vatru,
izgorjet će sva.
Odbaci mene od sebe,
umrijet ću ja.
Kad srce ludo zavoli,
to zna jako da zaboli,
no, ja te nikad neću prestati voljeti,
koliko god da boli, nek' boli.
Još uvijek te volim!

Mia Lugonjić, 6. d

Ivan Raguž Lučić, 6. c

Andela Matić, 7. a

Blagdanski keksići

Blagdanska priprema podrazumijeva pečenje ukusnih slastica. Želite li i sami doprinijeti blagdanskome stolu, donosimo vam jednostavan recept za ukusne domaće kekse.

Sastojci:
350 g oštrog brašna
100 g šećera
1 vanilin šećer
pola vrećice praška za pecivo
1 limun šećer
175 g maslaca
1 cijelo jaje
1 žumanjak

Postupak:

U jednu posudu staviti sve suhe sastojke i promiješati ih. Malo iskidati na listiće i dodati jedno jaje i jedan žumanjak. To sve zajedno smutiti dok ne dobijete kompaktnu masu. Staviti tijesto u vrećicu i držati u hladnjaku 30 minuta. Na pobrašnjeni stol razvaljati tijesto debljine pola centimetra.

Izrezati u oblike (po vašoj želji) te ih staviti na papir za pečenje i peći 8 - 10 minuta na 200 stupnjeva. Kada se kekisi ispeku, gornji dio s rupicom uvaljati u šećer u prahu, a na donji dio namazati džem s okusom po želji te ih spojiti.

Ani Radić, 7. d

Cheesecake u čaši

Potrebno:

50 g masla
8 mljevenih Petit beurre keksa
100 g mljevenih badema
2 dl vrhnja za šlag
1,5 dl jogurta
3 jušne žlice svježeg sira
3 jušne žlice šećera u prahu
400 g šumskog voća
2 jušne žlice šećera

Postupak:

U posudi za kuhanje otopiti maslo i dodati bademe i kekse. Na laganoj vatri miješati dok ne poprimi zlatnožutu boju. Ostaviti da se ohladi. U drugu posudu za kuhanje dodati šumsko voće i šećer. Na srednje jakoj vatri miješati dok ne uzavre. Ostaviti da se ohladi. U posudi izraditi vrhnje za šlag električnom miješalicom, zatim umutiti i jogurt, svježi sir i šećer u prahu. Dobivenu kremu staviti hladiti u hladnjak. U čašu slagati redom kekse i bademe, bijelu kremu i na kraju umak od šumskog voća. Dobar tek!

Tomi Miletić, 5. a

MJESEČNI PREGLED 2020. OTKRIVA ZAŠTO JE TA GODINA KANDIDAT ZA NAJGORU GODINU 21. STOLJEĆA

2020. na vrhu crne liste

2020. bila je grozna godina, ali dobra vijest je što je završila. Mnogo toga se dogodilo kroz ovu godinu. Ako ste čitavo ovo vrijeme spavali ispod kamena, ovaj pregled poslužiti će vam kao (ne)ugodan podsjetnik.

Siječanj

Svi smo mislili da je pred nama još jedna odlična godina, no počela je vatreno. Doslovno. Veliki požari u Australiji vidjeli su se iz svemira. U svijetu sporta također veliki šok. Slavni košarkaš Kobe Bryant, jedan od najboljih ikada, poginuo je u avionskoj nesreći. U američkom raketnom napadu na Irak ubijen je general Qasem Sulejmani. No sigurno je najkomentiranija stvar u siječnju bila himna u izvedbi Josipe Lisac.

Veljača

U veljači i dalje vatreno. Nakon Australije zbio se požar u Kaliforniji. Velika Britanija izašla je iz EU-a. U kineskom gradu Wuhanu započela je globalna pandemija koronavirusa.

Ožujak

Virus se raširio na svim kontinentima osim Antartike. Italija i španjolska bile su najgore u Europi. U Hrvatskoj je, kao i u ostalim zemljama, započeo tzv. lockdown. Svakog dana u 15 sati saznavalo se koliko je novozaraženih i koliko ih je izgubilo bitku protiv virusa. Prvi put u povijesti, još od 2. svjetskog rata, otkazane su Olimpijske igre. U Americi su se ljudi borili za WC papir, u nas se žalili da nema maski.

Travanj

Uskrs na daljinu.

Svibanj

Glavna je tema bila velika 5G mreža koja nam navodno može krasti osobne podatke. Američka vlada također je navodno izbacila snimke NLO-a. I za kraj stravična smrt Georgea Floyd.

Lipanj

Ovaj je mjesec protekao u znaku prosvjeda *Black Lives Matter*.

Srpanj

Ponovni rast broja oboljelih od koronavirusa.

Kolovoz

Ogromna strašna eksplozija u Bejrutu raznijela je pola grada.

Rujan

Cijeli se internet fokusirao na činjenicu da nas TikTok možda špijunira. Čak je i Trump zaprijetio da će ga zatvoriti. Počela je nastavna godina. U školske klupe krenulo se pod maskama.

Listopad

Koronavirus se ne predaje.

Studeni

Priča se o cjepivu koje bi trebalo stići.

Prosinac

Bidenova pobjeda na američkim izborima. Božić u djelomičnoj karanteni. Došlo cjepivo protiv koronavirusa. Kraj godine u Hrvatskoj smo itekako zapamtili. Na području Petrinje tresla se zemlja s potresom magnitude 6, 3 prema Richteru. Za proslavu Nove godine malo je tko bio raspoložen.

Luka Marković, 5. c

Provale

Profesorica: Objasni što je autobiografija.
Učenik: Hm...
Profesorica (želeći pomoći): Sam ti naziv govori.
Učenik: To je auto koji...

Profesorica: Kako se naziva stapanje jezgre muške i ženske spolne stanice?
Učenik: Fotosinteza!

Profesorica: Kakvi su usporedni pravci?
Učenik: Usporedni pravci su pravci koje uspoređujemo koji je veći, a koji manji.

Profesorica: Današnja tema je fotosinteza. Tko će mi reći što je fotosinteza?
Učenik: Fotosinteza je današnja tema.

